

๗๘๐.๗
๗/๕๖
๗.๖
สมรรถภาพครูคนที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษของการ

๒๘ ส.ย. ๒๕๒๖

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท ๒๓ พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑ โทร. ๓๙๒๑๕๗๕, ๓๙๑๕๐๕๘

ปริญญาพันธ์

ของ

นกกต พูลสวัสดิ์

เสนอขอมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....
.....ประธาน

.....
.....กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

.....
.....ประธาน

.....
.....กรรมการ

.....
.....กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี เนื่องจากได้รับความกรุณาจากอาจารย์
ดร. สมสุข ชีระพิจิตร ประธานกรรมการ ดร. เฉลิมพล งามสุทธิ กรรมการและ
ดร. เสาวนีย์ เสนาสุ กรรมการ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณเป็นที่ยิ่ง จึงขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และ
จังหวัดศรีสะเกษที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและอำนวยความสะดวกในการ
เก็บข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้แนวคิด หรือมีส่วนร่วมในการ
ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงไปด้วยดี

นภดล พูลสวัสดิ์

สารบัญ

บท	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า	5
ค่านิยมค้ำพิชเฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
หลักสูตรการฝึกหัดครู	7
หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน	11
การฝึกหัดครูคนตรีในประเทศไทย	15
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถภาพครู	16
เอกสารและผลการวิจัยค่านคนตรีศึกษา	18
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	
การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	21
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	22
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	24
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
สัญญาณที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	26
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	26

การวิเคราะห์ข้อมูล	28
ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรี	28
ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถภาพครูคนตรีด้านต่าง ๆ	93
5 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	108
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	108
กลุ่มตัวอย่าง	108
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	108
การวิเคราะห์ข้อมูล	109
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	109
อภิปรายผล	112
ข้อเสนอแนะ	118
บรรณานุกรม	120
ภาคผนวก	124

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านวิชาการตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษา	29
2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านการสอน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษา	32
3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของครูและ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา	36
4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษา	39
5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านวิชาการ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์	42
6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านการสอน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์	45
7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของครูและ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์	49

8	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานมณุษย์สัมพันธ์ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์	52
9	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานวิชาการ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ	55
10	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานการสอน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ	58
11	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของครูและ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ	62
12	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานมณุษย์สัมพันธ์ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ	65
13	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานวิชาการ ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	68
14	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานการสอน ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	71
15	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คานการแนะแนวและปกครองชั้นตามความเห็นของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	75

16	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	78
17	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู ด้านวิชาการ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	81
18	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู ด้านการสอน ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	84
19	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	88
20	เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู ด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ	91
21	เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูด้านต่าง ๆ	94
22	เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูด้านต่าง ๆ	96
23	เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูด้านต่าง ๆ	98

24	เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูคันตาง ๆ	100
25	เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด ศรีสะเกษและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูคันตาง ๆ	102
26	เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์และศรีสะเกษ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครูคันตาง ๆ	104
27	เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู คันตาง ๆ	106
28	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์	124
29	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ	125
30	คำอธิบายจำแนกของแบบสอบถามสมรรถภาพครูคุณครูที่โรงเรียน มัธยมศึกษาต้องการ เป็นรายชื่อ	133

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	โครงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่สราญเขต	10
2	โครงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย	14

ภูมิหลัง

นับตั้งแต่กระทรวงศึกษาธิการได้เปลี่ยนแปลงการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2503 มาใช้หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพสังคม และวิทยาการต่าง ๆ ที่ก้าวหน้าในปัจจุบัน วิชาคณิตศาสตร์จึง เป็นวิชาหนึ่งที่บรรจุไว้ใน หลักสูตรเดิม ก็ได้มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและบรรจุไว้ในหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ด้วย อย่างไรก็ตามสถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษายังมิได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาของตนให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ระดับ มัธยมศึกษาแต่ประการใด

แม้ว่าในช่วงระยะเวลา 10 ปีที่ผ่านมาจะมีการเร่งผลิตครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา ในสถาบันการศึกษาหลายแห่ง เช่น วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยเทคโนโลยี และอาชีวศึกษา วิทยาลัยแพทย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แต่ก็ได้ผลิตได้ไม่เพียงพอต่อความต้องการของโรงเรียน เพียงแต่เป็นการบรรเทา ความขาดแคลนครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษาในโรงเรียนต่าง ๆ โดยบางเท่านั้น การเร่งผลิตครู โดยงบประมาณเช่นนี้ สถาบันการฝึกหัดครูไม่สามารถสร้างพื้นฐานความสามารถในวิชาชีพครู ให้แก่ผู้เรียนได้เต็มที่ เพราะระยะเวลาการเตรียมครูไม่เพียงพอและไม่ตรงต่อสภาพ สิ่งแวดล้อมที่แท้จริง โครงสร้างของหลักสูตรไม่ตรงต่อการที่จะเตรียมนักศึกษาเพื่อรับผิดชอบ ในหน้าที่การเป็นครูอย่างแท้จริง ความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมักจะเป็น เรื่องล้าสมัย วิธีการสอนไม่ได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ ตลอดจนความไม่ทันต่อความต้องการของชุมชน ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในความต้องการของนักเรียนและครู และรวม ความก้าวหน้าของการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ (จิระ สุมิตร 2518 : 100 - 103) ผู้ที่เรียนวิชาครู เมื่อจบออกมา เป็นครูแล้วต้อง เริ่มเรียนด้วยตนเองใหม่ เพราะความรู้ที่ได้

จากสถาบัน เป็นความรู้ที่ยังมีค่าประยุกต์ให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน บางอย่าง เป็นสิ่งที่ล้าสมัย ใช้การไม่ได้ (ช. เขียวพุ่มพวง 2524 : 14) คุณภาพครูที่ผลิตออกไปจึงไม่เหมาะสมกับความต้องการของสังคมและชุมชนที่เปลี่ยนแปลง จึงเห็นได้ว่าสมรรถภาพของครูในสถานต่าง ๆ ยังไม่เป็นที่พอใจของหน่วยงานผู้ใช้ครูหรือแม้แต่หน่วยงานผู้ผลิตเอง อันเห็นได้จากการที่สถาบันการฝึกหัดครูมีการเน้นเกี่ยวกับการผลิตครูที่มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้น และได้จัดตั้งกลุ่มวิทยาลัยครูขึ้นตามภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศ เพื่อให้รับผิดชอบในการปรับปรุงคุณภาพให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน (เจริญ มลิินทร์ 2520 : 9) อันได้แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันตก ภาคใต้ และกลุ่มวิทยาลัยครูในนครหลวง โดยให้วิทยาลัยครูแต่ละแห่งรับผิดชอบในพื้นที่ 2 จังหวัด ในส่วนที่เป็นภาระและหน้าที่หลักตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครูคือ ให้การศึกษาทางวิชาการและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิทยฐานะของครู ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่การศึกษา ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม (ราชกิจจานุเบกษา 2518 : 24) และทำงานประสานกับกลุ่มวิทยาลัยครูที่ตั้งอยู่

วิทยาลัยครูสุรินทร์ เป็นวิทยาลัยครูหนึ่งในกลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีภาระและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 และมีหน้าที่รับผิดชอบในเขตจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ หน้าที่สำคัญของวิทยาลัยครูสุรินทร์คือ ผลิตครูในสาขาวิชาต่าง ๆ ให้แก่โรงเรียนในภูมิภาคนี้ซึ่งขาดแคลนครูอยู่เป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 5 พุทธศักราช 2525 - 2529 นี้ กรมการฝึกหัดครูมีนโยบายให้วิทยาลัยครูทุกแห่งลดการผลิตครูสายวิชาสามัญทุกระดับ มุ่งเน้นการผลิตครูสายวิชาชีพ (กรมการฝึกหัดครู 2524 : 13) กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงเปิดสอนในวิชาชีพเพิ่มขึ้น เช่น อุตสาหกรรมศิลป์ ศิลปศึกษา คหกรรมศาสตร์ พลศึกษา นาฏศิลป์ศึกษา และได้ประชุมตกลงกันให้เปิดสอนวิชาดนตรีศึกษาในระดับปริญญาที่วิทยาลัยครู 3 แห่ง ในกลุ่มคือ วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูสุรินทร์ และวิทยาลัยครูอุดรธานี ซึ่ง

การนิตครูสอนวิชาคนตรีศึกษานั้น วิทยาลัยครูสุรินทร์ได้เปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูงมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2521 แต่ปัญหาสำคัญในการนิตครูสอนวิชาคนตรีศึกษา คือ หลักสูตรการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 ในส่วนของวิชาคนตรีศึกษายังมิได้มีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 แต่ประการใด อีกทั้ง จังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษซึ่งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูสุรินทร์มีความ แตกต่างกันอย่างมากร้อยมากในภาษาพูด วัฒนธรรม ประเพณีและการคนตรีในท้องถิ่น เช่น จังหวัดสุรินทร์ เป็นจังหวัดที่มีประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษา เขมรพูดกันเป็นภาษากลางประมาณร้อยละ 70 ของประชากรทั้งหมด (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์ 2523 : 4 - 27) และ นอกจากนั้นวัฒนธรรมและประเพณีของประชากรส่วนใหญ่ก็เป็นแบบเขมรเช่น ประเพณีการแซนผี ประเพณีการแซนโศกนา เป็นต้น (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก) แม้การคนตรีในท้องถิ่นก็ นิยมเจริญและกันคริมซึ่งมีลักษณะ เป็นแบบ เขมรคล้าย เขมรกัน (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก)

ส่วนจังหวัดศรีสะเกษ ประชากรส่วนใหญ่ใช้ภาษาลาวประมาณร้อยละ 85 ของ ประชากรทั้งหมด ส่วนวัฒนธรรมและประเพณีของประชากรในจังหวัดศรีสะเกษคล้ายคลึงกับ วัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัดต่าง ๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย 2523 : 185 - 195) เช่นประเพณีการทำบุญข้าวฉี่ ประเพณีการแห่ของไฟ เป็นต้น แม้การคนตรีในท้องถิ่นก็มักนิยมหมอลำหรือสำแคนเป็นพื้น (รายละเอียดปรากฏใน ภาคผนวก)

ความแตกต่างของจังหวัดทั้งสองดังกล่าวมาแล้วนั้น หมายถึงไปถึงความต้องการที่ แตกต่างกันของชุมชนในท้องถิ่นและโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย เพราะเหตุว่า โรงเรียนเป็นสภามันย่อยของสังคมซึ่งมีหน้าที่ถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมนั้นให้แก่ผู้เรียน (ถาวร เกิกเกียรติพงศ์ และวราคม ที่สุเกะ 2522 : 104 - 114) ความต้องการใน การต่าง ๆ จึงแตกต่างกันตามความต้องการของสังคมด้วย เป็นเหตุให้สมรรถภาพครูสอนวิชา ต่าง ๆ ตามความต้องการของแต่ละโรงเรียนแตกต่างกันไปตามความต้องการของท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย โดยเฉพาะครูที่หน้าที่สอนวิชา เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีใน ท้องถิ่น เช่น ครูสอนวิชาคนตรีศึกษา

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงใคร่ศึกษาสมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อที่จะนำผลการวิจัยเสนอประกอบการพิจารณาปรับปรุงการผลิตครูสอนวิชาคนตรีศึกษาของวิทยาลัยครูสุรินทร์ให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการของท้องถิ่นยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีศึกษาระหว่างครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์แก่กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือในการนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาปรับปรุงการผลิตครูสอนวิชาคนตรีศึกษาให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการของท้องถิ่นยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นประโยชน์แก่ผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาในการนำไปประกอบการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการให้ตรงตามความต้องการของโรงเรียนและท้องถิ่นได้อีกด้วย

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. สมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกัน
2. สมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน
3. สมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ในการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี 4 ด้าน คือ
 - 1.1 สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ
 - 1.2 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน
 - 1.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น
 - 1.4 สมรรถภาพครูคนตรีด้านมนุษยสัมพันธ์
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ
3. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - ตัวแปรอิสระได้แก่
 - สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งแบ่งออกเป็น
 - ครู
 - นักเรียน
 - ตัวแปรตามได้แก่
 - สมรรถภาพครูคนตรีทั้ง 4 ด้าน

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ครูคนตรี หมายถึง ผู้ทำหน้าที่สอนวิชาคนตรีศึกษาประจำในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

สมรรถภาพครูคนตรี หมายถึง ความสามารถแสดงออกซึ่งความรู้ ทักษะ เจตคติ
ในวิชาคนตรีศึกษาและวิชาอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการเรียนการสอนของครูคนตรี ในการที่จะ
ช่วยให้นักเรียนได้เกิดการพัฒนาทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์และร่างกาย

สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ด้านวิชาการ หมายถึง ความสามารถแสดงออกซึ่งความรู้ ทักษะ เจตคติของครูคณิตศาสตร์ในทางทฤษฎีและปฏิบัติในวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชา คณิตศาสตร์ศึกษา ซึ่งจำเป็นต่อการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา เช่น ความรู้ทางทฤษฎี โน้ตสากล ทักษะในการปฏิบัติเครื่องมือต่าง ๆ เป็นต้น

สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ด้านการสอน หมายถึง ความสามารถของครูคณิตศาสตร์ในการที่ จะนำทฤษฎีการสอนมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่าง ๆ การจัดกิจกรรม การสร้างอุปกรณ์การสอนให้สัมพันธ์กับเนื้อหาวิชาโดยให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ตลอดจน การใช้วิธีการวัดผล แบบทดสอบต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่การเรียนการสอน เช่น การสอนวง เครื่อง เคาะ ในโรงเรียนที่ขาดแคลนอุปกรณ์ทางคณิตศาสตร์ การสร้างแบบทดสอบ การฟัง เป็นต้น

สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น หมายถึง ความสามารถของ ครูคณิตศาสตร์ในการควบคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาทั้งภายนอกและภายในห้องเรียน รวมทั้งการ ส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนในชั้นต่าง ๆ ให้เจริญสูงสุดตามศักยภาพ

สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ด้านมนุษยสัมพันธ์ หมายถึง ความสามารถของครูคณิตศาสตร์ใน การวางตนให้เหมาะกับการเป็นครู การอยู่รวมกัน การทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเป็นสุข และมีประสิทธิภาพทั้งผู้ร่วมงาน นักเรียนและบุคคลทั่วไป

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถาบันการฝึกหัดครู เป็นสถานการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เดิมมีหน้าที่เพียงการผลิตบุคคล เพื่อออกไปเป็นครูสอนเยาวชนของชาติ มีหลักสูตรระยะสั้นเพียง 2 ปีเท่านั้น ปัจจุบันวิทยาลัยครูได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมโดยมีบทบาทและหน้าที่มากขึ้น หลักสูตรการเรียนการสอนได้ขยายกว้างขวาง เพิ่มขึ้น ดังพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 กล่าวว่า ให้วิทยาลัยครูเป็นสถาน การศึกษาและวิจัย มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาวิชาการและผลิตครูถึงระดับปริญญาตรี ทำการวิจัย ส่งเสริมวิชาชีพและวิวัฒนาการของครู อาจารย์และเจ้าหน้าที่ผู้บริหารการศึกษา ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมและให้บริการทางวิชาการแก่สังคม (ราชกิจจานุเบกษา 2518 : 24) ซึ่งถือเป็น บทบาทและหน้าที่ที่วิทยาลัยครูทุกแห่งจะต้องปฏิบัติตาม จากบทบาทและหน้าที่ดังกล่าวนี้ ญญิ ญา สาธร (ญญิ ญา สาธร 2518 : 37) ได้ขยายความต่อไปอีกว่า การฝึกหัดครูในปัจจุบันถือว่าเป็นสถาบัน อุดมศึกษา ในการบริหารงานของวิทยาลัยครูจะต้องยึดแนวความคิดของการอุดมศึกษา เกี่ยวกับบทบาท และหน้าที่ดังนี้

1. หน้าที่ในการสอน การสอนในระดับอุดมศึกษาควรเป็นแบบสองทางคือ อาจารย์ เป็นผู้ให้การศึกษาแก่นักศึกษา และนักศึกษา也给กลับคืนแก่ออาจารย์ด้วย
2. หน้าที่ในการวิจัยหรือค้นคว้าหาความรู้ใหม่ โดยการค้นคว้า วิจัยและ/หรือ เขียนตำรา
3. หน้าที่ในการบริการสังคม เป็นบริการทางวิชาการแก่ชุมชน โดยอาจสร้าง ตนเอง เป็นวิทยาลัยชาวบ้าน

ในเรื่องนี้ สุภรณ์ ศรีพหล (สุภรณ์ ศรีพหล บ.ป.ป. : 32) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า วิทยาลัยครูเป็นระบบย่อยของระบบอุดมศึกษาที่มีบทบาทและหน้าที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ

1. ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ อารยธรรมและวัฒนธรรมต่าง ๆ ให้บุคคลรุ่นหลัง ใฝ่หาความรู้และรักยาสืบเสาะหาความรู้ หน้าที่นี้ ได้แก่ การสอน การอบรมเพื่อผลิตบุคคลที่มีคุณสมบัติตามความมุ่งหมายออกไปเพื่อรับใช้สังคม

2. แสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ ๆ หน้าที่นี้ ได้แก่ การทดลอง วิจัย ค้นคว้าหาความก้าวหน้าทางวิชาการ แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และประยุกต์ผลงานวิจัยค้นคว้า เพื่อช่วยแก้ปัญหาความต่าง ๆ ของสังคม

3. ใช้ความรู้ต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์แก่สังคม หน้าที่นี้ ได้แก่ การบริการสังคม ตามความต้องการของท้องถิ่น เป็นหลัก เป็นผู้นำและเผยแพร่ทักษะ เทคนิคการสอนใหม่ ๆ

ให้แก่โรงเรียนในชนบท เช่น การจัดการอบรมและเผยแพร่การศึกษาให้แก่ครูประจำการ

จรรยา มิลินทร์ (จรรยา มิลินทร์ 2522 : 15) ได้ให้สัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวโน้มของการฝึกหัดครูในอนาคตเพิ่มเติมจากบทบาทและหน้าที่ของวิทยาลัยครูดังกล่าวข้างตน สรุปได้ว่าการฝึกหัดครูนั้นมีความมุ่งเฉพาะการฝึกหัดอบรมนักเรียนฝึกหัดครูเพื่อที่จะออกไปเป็นครูเท่านั้น และจะครอบคลุมไปถึงการให้การศึกษแก่ครูที่กำลังทำการสอน และรวมไปถึงเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาคณะ

ภาระหน้าที่ของวิทยาลัยครูดังกล่าวมีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับหลักสูตรการฝึกหัดครู

เพราะหลักสูตร เป็นสิ่งชี้ให้เห็นถึงสมรรถภาพของนักศึกษาครู (สุมิตร คุณานุกร 2522 : 2)

สุภรณ์ ศรีพหล (สุภรณ์ ศรีพหล 2515 : 13) ได้ให้ข้อคิดเกี่ยวกับรูปแบบของการฝึกหัดครูว่า รูปแบบของหลักสูตรการฝึกหัดครูมีหลายรูปแบบ การที่จะนำหลักสูตรแบบใดมาใช้ต้อง

พิจารณาถึงความเหมาะสมกับท้องถิ่น เจริญผล สุวรรณโชติ (เจริญผล สุวรรณโชติ

2520 : 26 - 27) กล่าวถึงโครงสร้างของหลักสูตรการฝึกหัดครูของวิทยาลัยครูว่า ประกอบด้วยกลุ่มวิชา 4 กลุ่มคือ

1. กลุ่มวิชาศิลปศาสตร์หรือวิชาสามัญ ได้แก่วิชาที่จะส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่เหมาะสมเพียงพอต่อการนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของตนในสังคม และเป็นพื้นฐานในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมต่อไปในปัจจุบันและอนาคต ได้แก่ วิชา คำนวณ วิทยาศาสตร์ สังคมวิทยา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. วิชาชีพพื้นฐาน แบ่งเป็น 3 อย่างคือ

2.1 พื้นฐานทางการศึกษาของครู ได้แก่ วิชาที่เกี่ยวข้องกับวิชาการศึกษา โดยทั่วไป เช่น หลักการศึกษา ปรัชญาการศึกษา จิตวิทยาการศึกษา ประวัติการศึกษาและวิชาอื่น ๆ ที่เป็นพื้นฐานของวิชาเฉพาะหรือวิชาเอก วิชาที่ให้นักศึกษาแต่ละคนเลือกเรียน

2.2 พื้นฐานเฉพาะ ได้แก่ วิชาที่นักศึกษาจะต้องเรียนเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้วิธีสอนวิชาเฉพาะตามระดับของโรงเรียนที่นักศึกษาต้องการออกไปปฏิบัติ เช่น การดนตรีในระดับประถมศึกษา เป็นต้น

2.3 วิชาชีพภาคปฏิบัติ ได้แก่ วิชาที่ฝึกให้นักศึกษามีทักษะในการปฏิบัติงาน โดยให้สอดคล้องกับทฤษฎีที่เรียน เช่น การฝึกสอนหรือการฝึกงาน

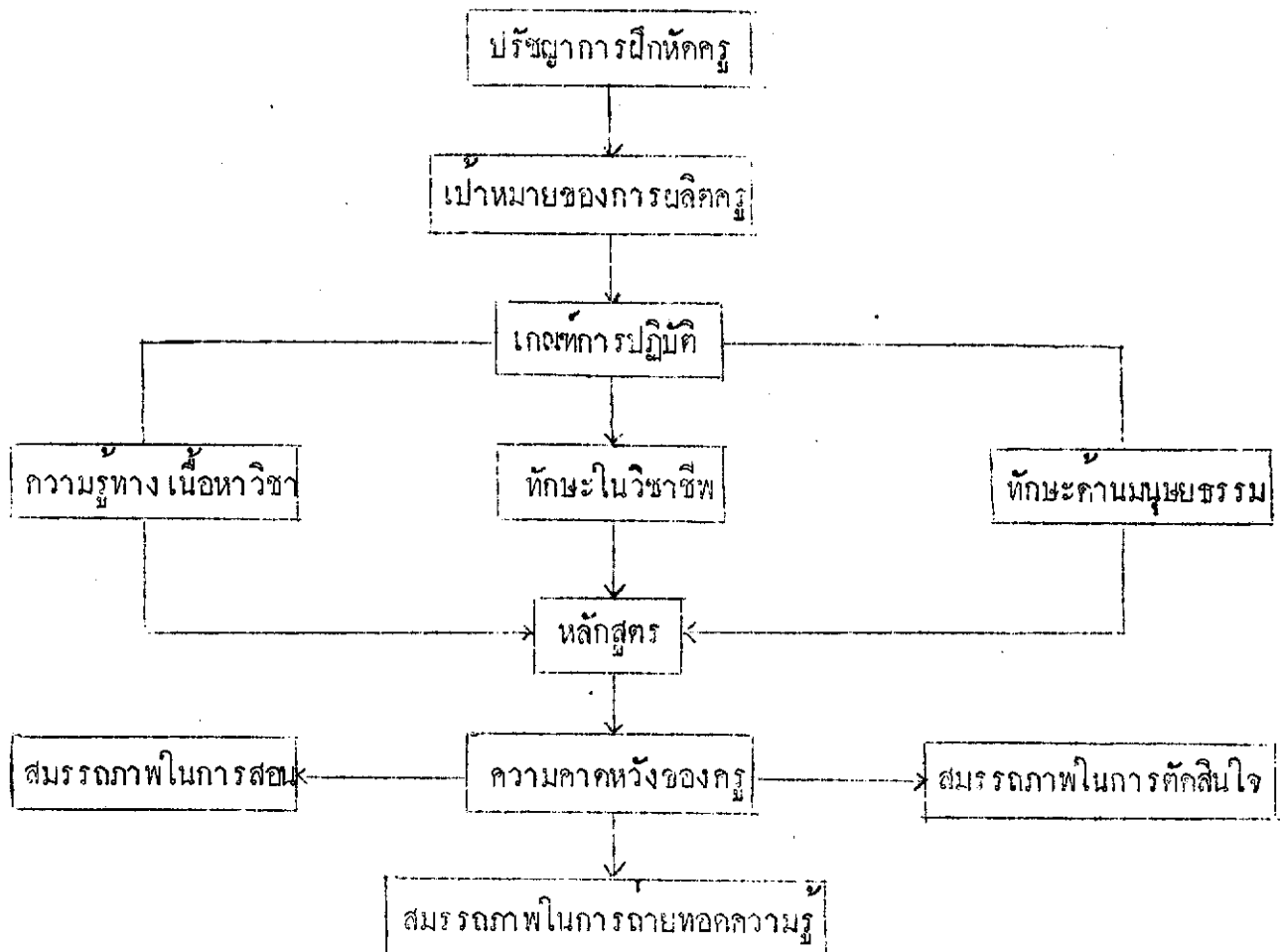
3. วิชาเฉพาะ ได้แก่ วิชาเฉพาะสาขาที่นักศึกษาจะต้องได้รับการฝึกฝนเพื่อออกไปปฏิบัติงานในแต่ละระดับ เช่น วิชาสังคมในระดับประถมศึกษาหรือระดับมัธยมศึกษา

4. วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เลือกเรียนตามความถนัดและความต้องการของตน เช่น นักศึกษาที่มีความสนใจด้านศิลปะ ก็อาจเลือกเรียนวิชาที่เกี่ยวกับศิลปะ เป็นต้น

โครงสร้างของหลักสูตรตามที่กล่าวมาแล้วเป็นรูปแบบของหลักสูตรการฝึกสมรรถภาพครูของการฝึกหัดครูในประเทศไทย ซึ่งอาจแตกต่างจากต่างประเทศ เช่น รูปแบบหนึ่งของหลักสูตรการฝึกหัดครูที่คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแมสซาชูเซต แอมเฮิร์ท (Massachusetts Amherst University) มุ่งฝึกให้นักศึกษามีสมรรถภาพครู โดยใช้การฝึกหัดครูเป็นแกนรวม (Core) ของโครงการต่าง ๆ ทั้งหมดที่มีอยู่ในคณะศึกษาศาสตร์ เมื่อกำหนดเป้าหมายของโครงการแล้วจะต้องตั้งเกณฑ์ปฏิบัติ (performance criteria) คือ การนำเอาเป้าหมายของโครงการมากำหนดในรูปจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม เช่น ตามเป้าหมายของโครงการต้องการผลิตครูที่ทัก เกณฑ์อาจมีว่า จะเป็นครูที่โลกต้องมีความรู้ทางด้านเนื้อหาวิชาเป็นอย่างดี กล่าวคือมีความรู้ในวิชาศิลปศาสตร์ วิชาเฉพาะ มีทักษะและเทคนิคในการสอน จึงจะทำให้ผู้เรียนมีสมรรถภาพในการสอน (Teaching competency) ครบทั้ง 3 อย่างคือ

1. สมรรถภาพครูด้านเนื้อหาวิชา (Subject ~~Matter~~ Competency)
2. สมรรถภาพครูด้านการถ่ายทอดความรู้ (presentation competency)
3. สมรรถภาพครูด้านการตัดสินใจ (Decision Making competency)

โครงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครูศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่สขาสูเซต แอมเฮอร์
ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว อาจสรุปได้ดังภาพประกอบ 1 (สุภรณ์ ศรีพหล 2515 : 16 - 17 อ้างอิง
มาจาก Allen and Krasno 1968 : 36 - 42)

ภาพประกอบ 1 โครงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครูศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่สขาสูเซต

หากจะพิจารณาถึงหลักสูตรการฝึกหัดครูของสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งในและนอกประเทศ จะเห็นได้ว่า ทุกหลักสูตรมุ่งเน้นถึงสมรรถภาพของผู้เรียนเป็นสำคัญ เพราะจากความสำเร็จของการศึกษาที่มีต่อสังคม ทำให้นักการศึกษาและบุคคลทั่วไปเล็งเห็นว่า ครูเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก สมรรถภาพของครูมีผลอย่างยิ่งต่อคุณภาพทางการศึกษา ดังนั้นจึงได้มีการนำเอาแนวความคิดเรื่องการฝึกสมรรถภาพครูเรียนมาจัดทำเป็นหลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน (Competency - Based Teacher Education) หรือ CBTE ขึ้น

หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐานคือหลักสูตรที่ระบุถึงความมุ่งหมายของการจัดการฝึกหัดครูไว้อย่างชัดเจน ความมุ่งหมายนี้กำหนดสมรรถภาพครู (Teacher Competency) ที่ต้องการฝึกให้นักศึกษา (ชมพันธ์ กุญชร ณ อยุธยา 2519 : 10) ลักษณะที่สำคัญของการจัดหลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐานมีดังนี้

1. กำหนดขั้นตอนในการฝึกสมรรถภาพครูให้นักศึกษา แบ่ง เป็น
 - 1.1 กำหนดจุดมุ่งหมายจากบทบาทและหน้าที่ครู
 - 1.2 ระบุสมรรถภาพครูที่ต้องการฝึกให้นักศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อให้สามารถวัดและประเมินผลได้ถูกต้อง
 - 1.3 แจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าถึงสมรรถภาพที่จะต้องฝึกก่อนลงมือฝึก
2. การวางหลักเกณฑ์การประเมินผลการฝึกสมรรถภาพครูมีดังนี้
 - 2.1 การประเมินผลการฝึกสมรรถภาพครูต้องให้สัมพันธ์กับสมรรถภาพครูที่ระบุไว้ในข้อ 1.2
 - 2.2 การฝึกสมรรถภาพครูแต่ละด้านจะต้องตั้งหลัก เกณฑ์ประเมินผลไว้ให้ชัดเจน
 - 2.3 แจ้งให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าถึงหลัก เกณฑ์การประเมินผลการฝึกสมรรถภาพครูก่อนลงมือฝึก
3. การวัดและการประเมินผลการฝึกสมรรถภาพครูมีแนวปฏิบัติดังนี้
 - 3.1 ต้องดูแลการปฏิบัติของนักศึกษาที่ได้รับการฝึกสมรรถภาพครูให้ถูกต้องตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

3.2 สิ่งที่ต้องวัดและประเมินผลนักศึกษาคือ ความรู้ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับการวางแผน การวิเคราะห์และตีความหมาย หรือการวัดผลสถานการณ์การเรียนรู้การสอนหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ของนักเรียน

3.3 การวัดและประเมินผลต้องให้ความชัดเจนใน 3 เรื่อง คือ

3.3.1 มีความชัดเจนในพฤติกรรมที่ต้องการวัด

3.3.2 มีความชัดเจนในวิธีการวัดพฤติกรรมหรือความหมายของคะแนน

3.3.3 มีความชัดเจนในการแปลความหมายของพฤติกรรมหรือความหมายของคะแนน

4. อัตราการพัฒนาการเรียนรู้ของนักศึกษานั้น นักศึกษาแต่ละคนจะได้รับการฝึกสมรรถภาพครูตามข้อ 1.2 นักศึกษาผู้ใดจะผ่านสมรรถภาพครูในข้อใด ต้องปฏิบัติให้ผ่านหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

5. การจัดรูปแบบของการสอน ต้องจัดให้เหมาะสมกับการฝึกสมรรถภาพครูในแต่ละสมรรถภาพ

นอกจากลักษณะดังกล่าวทั้ง 5 ประการซึ่งเป็นลักษณะสำคัญในการจัดหลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐานแล้ว ควรคำนึงถึงลักษณะอื่น ๆ ที่ควรจัดให้มีขึ้นในหลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน อันได้แก่

1. การฝึกสมรรถภาพครูควรจัดเป็นรายบุคคล โดยคำนึงถึงความรู้และความสามารถของแต่ละบุคคล

2. ควรนำข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) จากการวัดและประเมินผลมาใช้ในการปรับปรุงการฝึกสมรรถภาพครูให้แก่ศึกษาแต่ละคน

3. การจัดหลักสูตรการฝึกหัดครูควรจัดอย่างมีระบบ (System Approach) คือ กำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจน จัดองค์ประกอบของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ การวัดและประเมินผลต้องให้ตรงตามจุดมุ่งหมาย

4. การจัดหลักสูตรแบบเน้นในหลักเกณฑ์จะช่วยให้นักศึกษาสำเร็จในการฝึกสมรรถภาพครู

5. แนวทางในการจัดการสอน อาจจัดเป็นหน่วยการสอน (Instructional Modules) เพื่อฝึกสมรรถภาพครูหรือทักษะในการสอนเฉพาะอย่าง เช่น ทักษะการอธิบาย ทักษะการตั้งคำถาม

6. ลักษณะของการเรียน นักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติการสอนของตน และจะสำเร็จการศึกษาต่อเมื่อได้แสดงสมรรถภาพครูตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้

7. เน้นการฝึกสอนและการฝึกงานในโรงเรียนตามหลักสูตรการฝึกหัดครู ส่วนด้านการวัดและประเมินผล เน้นการปฏิบัติการสอนของนักศึกษาในโรงเรียนจริง ๆ

8. ให้บุคคลหลายกลุ่ม เช่น อาจารย์ในมหาวิทยาลัย ครูในโรงเรียน ผู้บริหาร และนักศึกษา มีส่วนร่วมในการวางแผนและตัดสินใจในการจัดหลักสูตรการฝึกหัดครู

9. อุปกรณ์การศึกษาและกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นหนักในด้านความคิดรวบยอด ทักษะ และความรู้อย่างกว้างที่ต้องใช้วิธีการสอนและอุปกรณ์โดยเฉพาะ ซึ่งอุปกรณ์การศึกษามีอยู่ 2 ประเภทคือ

9.1 อุปกรณ์การฝึกความคิดรวบยอด (Protocal Materials) เป็นอุปกรณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกสมรรถภาพครูให้แก่นักศึกษา สร้างความคิดรวบยอดในการสอน

9.2 อุปกรณ์การฝึกทักษะ (Training Materials) เป็นอุปกรณ์ที่สร้างขึ้นเพื่อฝึกสมรรถภาพครูให้แก่ศึกษา มีความคล่องตัวในการปฏิบัติการสอนในห้องเรียน

10. การให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเตรียมการสอน

11. สถาบันการฝึกหัดครูที่จัดขึ้น ควรจัดให้มีหน่วยงานวิจัยเกี่ยวกับหลักสูตรในตำแหน่งต่าง ๆ และหลักสูตรการฝึกหัดครูที่จัดขึ้นควรจัดในรูปแบบที่เป็นการยืดหยุ่นได้ โดยให้มีการปรับปรุงอยู่เสมอ

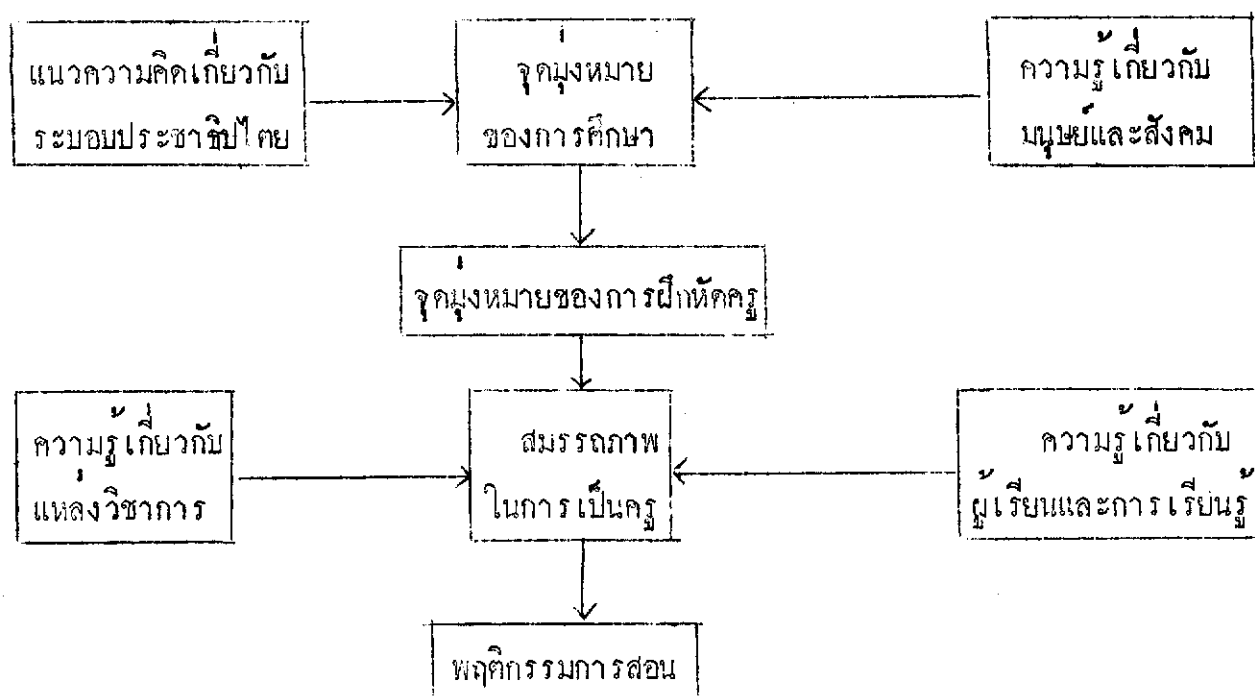
12. หลักสูตรการฝึกหัดครูของผู้ที่จะออกไปเป็นครู (Pre - service Training) ควรจัดให้ต่อเนื่องและสัมพันธ์กับหลักสูตรการฝึกหัดครูของครูประจำการ (In - service Training)

13. หลังจากที่ได้แจ้งให้นักศึกษาทราบถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกสมรรถภาพครูแล้ว ขั้นตอนของการฝึกปฏิบัติควรเป็นดังนี้ คือ เริ่มจากการฝึกสมรรถภาพครูแต่ละสมรรถภาพก่อน

ขั้นต่อไปจึงฝึกให้นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีสอนชนิดต่าง ๆ มาใช้ในการสอนได้อย่างถูกต้อง จากนั้นก็ฝึกให้สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการสอน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ 2519 : 15) ได้เน้นหลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐานว่า หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบนี้มีไว้กำหนดว่า นักศึกษาของเรียนวิชาต่าง ๆ ให้ครบหน่วยกิตเท่าไรจึงจะจบหลักสูตรหรือออกไปประกอบอาชีพได้ แต่กำหนดว่านักศึกษาผู้ใดที่จะออกไปประกอบอาชีพครูได้นั้น ต้องแสดงให้เห็นว่าตนมีสมรรถภาพครูพร้อมที่จะออกไปปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างแท้จริง ส่วนการวัดและการประเมินผลนั้น นักศึกษาที่ได้รับการฝึกสมรรถภาพครูต้องผ่านเกณฑ์ที่กำหนด

นอกจากนี้ยังมีรูปแบบการจัดหลักสูตรการฝึกหัดครูโดยเน้นสมรรถภาพครูของคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยจอร์เจีย ซึ่งกำหนดหลักสูตรการฝึกสมรรถภาพครูออกมาดังนี้ (Johnson 1971 : 8 - 9)

ภาพประกอบ 2 โครงสร้างหลักสูตรการฝึกหัดครู คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์เจีย

หลักสูตรการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐานแม้จะมีการจัดอยู่หลายรูปแบบก็ตาม แต่ทุกรูปแบบต่างก็มุ่งหวังที่จะฝึกสมรรถภาพครูให้แก่นักศึกษา และให้ความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

การฝึกหัดครูคนตรีในประเทศไทย

เดิมการฝึกหัดครูคนตรีในประเทศไทยขึ้นอยู่กับโรงเรียนนาฏศิลป์ กรมศิลปากร โดยเปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง (เทียบ ป.ป.ช.) และระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง (เทียบ ป.ม.ช.) (บุญเจือ อภิปรัชญ์ 2505 : 18) แต่ผลิตได้จำนวนน้อยมากในแต่ละปี ในระยะต่อมากรมการฝึกหัดครูได้เล็งเห็นความขาดแคลนครูสอนวิชาคนตรีศึกษาและความจำเป็นในการผลิตครูสอนวิชาคนตรีศึกษา จึงเริ่มเปิดทำการสอนที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูงในปีการศึกษา 2512 ต่อมาสถาบันการศึกษาต่าง ๆ จึงเปิดทำการสอนวิชาคนตรีศึกษาในระดับปริญญาเพิ่มขึ้น เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แม้ในสถาบันการศึกษาเอกชนก็เปิดทำการสอนด้วยเช่นกันคือ วิทยาลัยพวยัพ จังหวัดเชียงใหม่

ในปีการศึกษา 2521 กรมการฝึกหัดครูได้ขยายการผลิตครูวิชาคนตรีศึกษาไปตามกลุ่มวิทยาลัยครูต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศ เช่น กลุ่มวิทยาลัยครูภาคเหนือที่วิทยาลัยครูเชียงใหม่ กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่วิทยาลัยครูบุรีรัมย์ วิทยาลัยครูสุรินทร์ และวิทยาลัยครูอุดรธานี กลุ่มวิทยาลัยครูภาคตะวันออกที่วิทยาลัยครูหมานจอมบึง กลุ่มวิทยาลัยครูภาคใต้ที่วิทยาลัยครูสงขลา และกลุ่มวิทยาลัยครูนครหลวงที่วิทยาลัยครูจันทระเกษม โดยเริ่มเปิดทำการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง และหากวิทยาลัยครูแห่งใดมีความพร้อมก็ให้ดำเนินการเปิดสอนในระดับปริญญาคด้วย

เพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีชัดแจ้งยิ่งขึ้น จึงได้มีการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการฝึกหัดครูแบบสมรรถฐาน การฝึกสมรรถภาพครูต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศดังต่อไปนี้

ชมพันธุ์ ญูธร ณ อุตยา (ชมพันธุ์ ญูธร ณ อุตยา 2518 : 44) ได้ทำการวิจัย เพื่อปรับปรุงการจัดการฝึกหัดครู เกี่ยวกับหลักการของคณะครุศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ สรุปผลได้ว่า หลักสูตรการฝึกหัดครูไม่ได้กำหนดลงไปให้ชัดเจนว่า ต้องการให้นักศึกษามีสมรรถภาพในการเป็นครู อย่างไรบ้าง ซึ่งเป็นการยากต่อการที่จะวัดพฤติกรรมของผู้เรียน และผู้เรียนก็ไม่ทราบล่วงหน้าว่า จะต้องแสดงสมรรถภาพอะไรบ้าง ดังนั้นการพัฒนาการทางด้านการเรียนที่กำหนดจากรายวิชาในหลักสูตร จึงไม่ใช่เป็นการแสดงสมรรถภาพในการสอน นอกจากนี้ยังพบว่า หลักสูตรการสอนที่แล้ว ๆ มา มักจะเน้นภาคทฤษฎีมากกว่าภาคปฏิบัติอีกด้วย ทำให้การผลิตครูไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร ดังนั้นในหลักสูตร การฝึกหัดครูจึงควรระบุลงไปให้ชัดเจนว่า การที่จะผลิตบุคคลออกไปเป็นครูนั้น จะต้องให้มีสมรรถภาพ ใใใใใใ

สาโรช บัวศรี (สาโรช บัวศรี 2519 : 16) ได้ให้ความคิดเห็นว่า สมรรถภาพครู ที่สำคัญได้แก่ ความสามารถในการสอน ความสามารถในการให้การอบรม แนะนำและปกครอง ความสามารถในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ความสามารถในการสร้างสัมพันธ์ภาพร่วมมือ กับชุมชนเป็นอย่างดี และความสามารถเป็นครูชั้นอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถภาพครู ในรายงานการสัมมนาเรื่อง การฝึกหัดครูในประเทศไทย ของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2515 : 1 - 5)

เนติยา บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ (เนติยา บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ 2520 : 366) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ลักษณะของครูที่ดี โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 6 ประเภทคือ ครู ศึกษานิเทศก์ นักเรียน ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ปกครองและพระสงฆ์ โดยขอความร่วมมือจากวิทยาลัยครูจำนวน 12 แห่ง ในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในเขตของวิทยาลัย สรุปผลได้ว่า ครูที่ดีต้องมีลักษณะและ สมรรถภาพต่อไปนี้

1. มีความรู้ดี มีการค้นคว้าหาความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์อยู่เสมอ
2. สอนดี สามารถใช้ภาษาไทยได้ดี มีเทคนิคในการโน้มน้าวจิตใจคนและมี ความสามารถประพจน์ ปฏิบัติเป็นแบบอย่างได้ ไม่เพียงแต่พูดอย่างเดียว
3. สุขภาพดี รู้จักป้องกันโรคติดต่อ งดเว้นสิ่งเสพติดทั้งปวง ไม่เสเพลและรู้จักรักษา

อารมณ์ให้มั่นคง

4. ประพจน์ดี มีความซื่อสัตย์ เพียงธรรม มีเมตตา ชยัน อคติ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง

5. มีน้ำใจประชาธิปไตย มีเหตุผล กล้าพูดกล้าทำ กล้าเผชิญความจริง รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และยึดมั่นในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

พรณี เล็กอุชิตานต์ (พรณี เล็กอุชิตานต์ 2522 : 67) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การฝึกสมรรถภาพครูให้แก่นักศึกษา ของอาจารย์ในวิทยาลัยครูภาคเหนือ พบว่า สมรรถภาพครูที่ต้องการฝึกให้แก่นักศึกษาเรียงลำดับความสำคัญได้แก่ สมรรถภาพครูด้านการสอน สมรรถภาพครูด้านวิชาการ สมรรถภาพครูด้านมนุษยสัมพันธ์ สมรรถภาพครูด้านการเป็นผู้นำและสมรรถภาพครูด้านการแนะแนวและปกครองชั้นเรียน ส่วนสมรรถภาพครูที่อาจารย์ต้องการฝึกให้นักศึกษาเพิ่มเติมคือ

1. ฝึกให้เป็นผู้มีคุณธรรมและความประพฤติเหมาะสม
2. สามารถรับผิดชอบงานที่ปฏิบัติได้
3. ฝึกให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครู
4. สามารถที่จะประยุกต์ทฤษฎีการสอนเข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เหมาะสม
5. มีทักษะในการค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม
6. สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้เหมาะสม
7. สามารถปฏิบัติงานด้านธุรการได้
8. มีความรู้เรื่องเศรษฐกิจศาสตร์เบื้องต้น
9. สามารถรักษาสุขภาพอนามัยของตนเองได้
10. สามารถวัดผลนักเรียนทางด้านทัศนคติได้

ในต่างประเทศก็ได้มีการค้นคว้าที่จะพยายามปรับปรุงการจัดการฝึกหัดครู โดยคำนึงถึงสมรรถภาพด้านต่าง ๆ เป็นเกณฑ์ในการผลิต มีผลการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ดังนี้

ลีด (Leeds 1950 : 64) ได้ทำการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูจำนวน 3,000 คนในรัฐเซาท์แคโรไลนา สรุปได้ว่า ครูที่เข้ากับเด็กได้ดี จะต้องเป็นผู้ที่มีความร่วมมือ เป็นมิตร ตรงไปตรงมา ลักษณะของอารมณ์และความสนใจของผู้ที่จะเป็นครูควรมีลักษณะคล้าย กับอารมณ์ของเพศชาย นอกจากนี้ครูควรเข้าสังคมได้

เฮนจัม (Henjum 1969 : 143 - 147) ได้ให้นักศึกษาที่เรียนวิชาครูที่ มหาวิทยาลัยมินิโซตา จำนวน 78 คนตอบแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะครูที่ต้องการ พบว่า ครูที่ดีควรมีสมรรถภาพครูคือ มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ รู้จักแสดงออก มีสัมพันธภาพอันดี สามารถควบคุมตนเองได้ มีความรู้และความกระตือรือร้นดี

วอกท์ (Vogt 1970 : 2781 - 4) ได้ให้ครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษา จำนวน 147 คน และครูใหญ่จำนวน 127 คนในรัฐคาลิฟอร์เนียตอบแบบสอบถาม โดยกลุ่มตัวอย่างต้องสำเร็จการศึกษาจาก Associated College of Central Kansas เพื่อหาข้อเสนอแนะในการปรับปรุงโครงการฝึกหัดครูของวิทยาลัย พบว่า ครูประถมศึกษาและครูมัธยมศึกษาต่างประเมินค่าสมรรถภาพของตนสูงกว่าสมรรถภาพที่ถูกประเมินจากครูใหญ่ ส่วนการที่จะมีการสอบถามสมรรถภาพครูที่ควรมาจากนักเรียนนั้น กลุ่มตัวอย่างเห็นว่า เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติ เพื่อจะได้นำมาพัฒนาสมรรถภาพครูด้านการสอน

เอกสารและผลการวิจัยด้านดนตรีศึกษา

ประภาพร วรรณคุณมัย (ประภาพร วรรณคุณมัย 2508 : 84) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความนิยมในศิลปะวัฒนธรรมของนักเรียนชายหญิงชั้น ม.ศ. 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ส่วนกลาง พบว่า นักเรียนชายเล่นเครื่องดนตรีไทยประเภทต่าง ๆ มากกว่านักเรียนหญิง แต่ความรู้ด้านดนตรีไทย เครื่องสายไทยและเครื่องสายผสมน้อยกว่านักเรียนหญิง ความรู้เรื่องดนตรีไทยไม่แพร่หลายเพราะว่า นักเรียนมีความรู้ในเรื่องดนตรีไทยอย่างสูงร้อยละ 30 เท่านั้น อิทธิพลที่ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความสนใจในดนตรีไทยคือ สื่อมวลชน โรงเรียน ครอบครัวและชุมชนรอบข้าง ตามลำดับ

บรรจง สังข์สรวง (บรรจง สังข์สรวง 2509 : 3 - 42) ได้สำรวจทัศนคติและความสนใจทางคานคณตรีของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย - หญิง จำนวน 407 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้น ม.ศ. 2 3 และ 4 ในโรงเรียนมัธยมสาธิตพทุมวัน โรงเรียนราชคำริ และโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. เด็กวัยรุ่นส่วนมากสนใจและมีทัศนคติที่ดีต่อคณตรี
2. เด็กวัยรุ่นที่มีโอกาสไปชมการบรรเลงคณตรีนอกบ้านมีจำนวนมากที่สุด โดยจะไปชมที่โรงเรียนของตนหรือโรงเรียนอื่น สังคีตศาลา งานวัด หอประชุม เอ.ยู.เอ. ตามลำคัม
3. เด็กวัยรุ่นส่วนมากชอบคณตรีประเภทสากลนิยมมากที่สุด และชอบประเภทคลาสสิกและจังหวะเรารอนเพียงเล็กน้อย
4. ในบ้านของเด็กวัยรุ่นส่วนใหญ่มีบุคคลที่สนใจคณตรี ซึ่งบุคคลเหล่านั้นมีส่วนเสริมสร้างความสนใจและทัศนคติที่ดีต่อคณตรีให้แก่เด็กวัยรุ่น
5. เด็กวัยรุ่นที่เล่นคณตรีเป็นมีจำนวนน้อย
6. เด็กวัยรุ่นต้องการให้มีการส่งเสริมคณตรีในโรงเรียนด้วยวิธี การต่าง ๆ เช่น ให้มีการสอนคณตรีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติต่อนักเรียนทุกคน ให้วงคณตรีของโรงเรียนมีโอกาสนับรรเลงให้นักเรียนฟังมากขึ้น และให้ทางโรงเรียนตั้งวงคณตรีหลาย ๆ ประเภท

บุสดี มานูพระพงษ์ (บุสดี มานูพระพงษ์ 2512 : 58 - 59) ได้สำรวจความสนใจคานคณตรีของนักเรียนพยาบาล โรงพยาบาลหญิงในปี 2512 พบว่า ความสามารถทางคานคณตรีของนักเรียนพยาบาลมีส่วนสัมพันธ์กับพื้นฐานทางครอบครัว สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ บุคคลรวมทั้งอุปกรณ์คณตรีต่าง ๆ ในบ้านมาก ครอบครัวที่สมบูรณ์ในคานเศรษฐกิจ ครอบครัวที่สมบูรณ์และอยู่ในเขตที่เจริญ ภายในครอบครัวมีเครื่องคณตรีและบุคคลที่สนใจทางคณตรี จะมีมีส่วนส่งเสริมความสนใจและความสามารถคานคณตรีของสมาชิกในครอบครัว

อรพรรณ ชมวัฒนา (อรพรรณ ชมวัฒนา และคนอื่น ๆ 2523 : ง) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชาคณตรีศึกษาที่มีส่วนสนับสนุนคณตรีในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง โดยสอบถามจากนักเรียน ผู้บริหารและอาจารย์สอนคณตรี พบว่า

วิชาดนตรีศึกษามีส่วนสนับสนุนดนตรีไทย โดยนักเรียนได้รับความรู้จากวิชาดนตรีศึกษา เน้นหนักทางทฤษฎีมากกว่าทางปฏิบัติ และความถนัดทางดนตรีไทยของอาจารย์ผู้สอนวิชาดนตรีศึกษามีผลต่อการเรียนดนตรีไทยของนักเรียน

ส่วนในต่างประเทศได้มีผู้สนใจคนคว้า เกี่ยวกับการดนตรีในด้านต่าง ๆ อย่างมากมาย และมีส่วนที่ เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดครูดนตรีดังนี้

สลัส (Sluss 1968 : 755 -A) ได้ศึกษาทัศนคติที่มีต่อดนตรีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สุดท้าย จำนวน 4 โรงเรียนในรัฐโอไฮโอ โดยศึกษาเปรียบเทียบระหว่างความแตกต่างของทัศนคติในแง่ภูมิหลังทางด้านดนตรีของนักเรียน ด้านอาชีพของผู้ปกครองและเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียน พบว่า นักเรียนทั้งหมดเห็นความสำคัญของดนตรี แต่มีทัศนคติคือ Serial Music (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก) น้อยที่สุด นักเรียนที่มีภูมิหลังด้านดนตรีมาก จะมีทัศนคติที่ต่อดนตรี นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่เปิดสอนวิชาดนตรีจะทำความแนบแบบทดสอบวัดทัศนคติที่สูงกว่านักเรียนในโรงเรียนที่ไม่มีโปรแกรมเปิดสอนด้านดนตรี และพบอีกด้วยว่า อาชีพของผู้ปกครองไม่มีผลต่อทัศนคติที่มีต่อดนตรี

เบิร์ช (Birch 1969 : 1743 - A) ได้ศึกษาวิจัยองค์ประกอบที่ทำให้ทัศนคติทางด้านดนตรีของครูแตกต่างกัน โดยใช้แบบสอบถามที่มีชื่อว่า The Oregon Test for Attitude Toward Music เพื่อวัดทัศนคติที่สัมพันธ์กับประสบการณ์ทางด้านดนตรีและความเชื่อมั่นในตนเองในการสอนดนตรี พบว่า ประสบการณ์ทางด้านดนตรีกับทัศนคติมีความสัมพันธ์กัน ครูหญิงและครูชายมีความแตกต่างกันในเรื่องทัศนคติที่มีต่อดนตรี ประสบการณ์ทางดนตรีและความเชื่อมั่นในตนเอง ทัศนคติที่มีต่อดนตรีสัมพันธ์กับความเชื่อมั่นในตนเองในการสอนดนตรี แต่จำนวนปีที่ทำการสอนดนตรีกับทัศนคติที่มีต่อดนตรีไม่สัมพันธ์กัน

เฉลิมพล งามสุทธิ (Ngamsuti, Chaloeapol 1980 : A) ได้ทำการสำรวจทัศนคติของผู้ที่ศึกษาดนตรีไทย เกี่ยวกับการศึกษาดนตรีในประเทศไทย พบว่า ทัศนคติต่อการศึกษาดนตรีในประเทศไทยระหว่างผู้บริหารและครูสอนดนตรีในประเทศไทย มีทัศนคติที่ต่อการสนับสนุนการศึกษาดนตรีไม่แตกต่างกัน แต่มีทัศนคติที่มีต่อการจัดการบริหารและวิธีสอนดนตรี อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างทั้งสองคือทั้งผู้บริหารและครูสอนดนตรียอมรับและเข้าใจในข้อที่ว่า ดนตรีเป็น การศึกษาทางวิชาการที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับวิชาอื่น ๆ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นลำดับขั้นตอนดังนี้

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่มดังนี้

1. สุ่มกลุ่มอำเภอที่ตั้งของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราร้อยละ 50 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 14 อำเภอ
 2. สุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาซึ่งตั้งอยู่ในอำเภอที่สุ่มได้ตามข้อ 1 โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราร้อยละ 50 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 24 โรงเรียน
 3. สุ่มศึกษาครูจากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่สุ่มได้ตามข้อ 2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราร้อยละ 25 ได้กลุ่มตัวอย่างครูจำนวน 457 คน
 4. สุ่มนักเรียนจากกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 2 โดยวิธีสุ่มอย่างง่ายในอัตราร้อยละ 1 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 345 คน
- รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 802 คน (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูจากเอกสารและผลงานวิจัยของบุคคลต่าง ๆ และจากหลักสูตรการฝึกหัดครู พุทธศักราช 2519 หลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2521 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิชาคณิตศึกษา

2. สอบถามความเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคณิตจากอาจารย์และนิสิตภาควิชาคุรุศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร อาจารย์และนักศึกษาวิชาเอกคณิตศึกษา วิทยาลัยครูต่าง ๆ

3. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ 1 และข้อ 2 มาวิเคราะห์และจัดสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคณิต ซึ่งครอบคลุมเนื้อหารายละเอียดใน 4 ด้านคือ

- 3.1 สมรรถภาพครูคณิตด้านวิชาการ
- 3.2 สมรรถภาพครูคณิตด้านการสอน
- 3.3 สมรรถภาพครูคณิตด้านการแนะแนวและปกครองชั้น
- 3.4 สมรรถภาพครูคณิตด้านมนุษยสัมพันธ์

4. นำแบบสอบถามที่จัดสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวิชาคณิตศึกษา และอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทตรวจสอบแก้ไขภาษาและส่วนานที่ใช้ในแบบสอบถามเพื่อให้ข้อความ คำชี้แจงตลอดจนสิ่งอื่น ๆ มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบ ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบ และสังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาสาระสมรรถภาพครูคณิตทั้ง 4 ด้านดังนี้

- 4.1 สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์วิชาการ
- 4.2 สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์งานการสอน
- 4.3 สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์งานการแนะแนวและปกครองชั้น
- 4.4 สมรรถภาพครูคณิตศาสตร์งานมนุษยสัมพันธ์

เกณฑ์ในการตรวจให้คะแนน การตรวจให้คะแนนจะพิจารณาจากคำตอบดังต่อไปนี้
 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หมายถึง ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้น
 อย่างสิ้นเชิง โดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ มีค่า

ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยทั่วไป มีค่าคะแนนเท่ากับ 1
เห็นด้วย	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยทั่วไป มีค่าคะแนนเท่ากับ 2
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยแท้จริง มีค่าคะแนนเท่ากับ 3
		ผู้ตอบเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยแท้จริง และไม่มีข้อแม้ใด ๆ มีค่าคะแนนเท่ากับ 4

แล้วจึงนำแบบสอบถามไปทดสอบกับครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 120 คน เพื่อหาคุณภาพและการปรับปรุงแบบสอบถาม

1. ทาลายำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยดำเนินการดังนี้
 - 1.1 แยกแบบสอบถามของผู้ที่ให้คะแนนสูงและผู้ให้คะแนนต่ำอย่างละ 25 จากผู้ตอบแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมดมา เป็นตัวแทนในการประเมินค่าคำถามแต่ละข้อ
 - 1.2 หากค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มผู้ที่ให้คะแนนสูงและกลุ่มผู้ที่ให้คะแนนต่ำเป็นรายข้อ แล้วหาค่าอัตราส่วนวิกฤต $t(t - ratio)$ โดยใช้ $t - test$
 - 1.3 เลือกข้อคำถามเพื่อใช้ในแบบทดสอบฉบับจริง โดยพิจารณาจากข้อคำถามที่มีค่า t ตั้งแต่ 3.0 ขึ้นไป โดยถือว่าค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เป็นเกณฑ์ แล้วให้ครูทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทพิจารณาคัดเลือกให้เหลือเพียง 50 ข้อ โดยให้ข้อคำถามกระจายออกในสมรรถภาพบุคคลแต่ละด้านได้เสียกัน

2. หากความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha coefficient) คือ หากค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อและความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำจาก มัธยมศึกษาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนและเป็นฉบับที่สมบูรณ์ 707 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 88.1546

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. คาสถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย ใช้สูตร (Ferguson 1971 : 47)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

1.2 ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ใช้สูตร (Ferguson 1971 : 62)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

2. ใช้ t - test เพื่อทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และใช้หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อใช้สูตร (Ferguson 1971 : 152)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{N_1} + \frac{S_2^2}{N_2}}}$$

$$df = (N_1 + N_2) - 2$$

เมื่อ

t = อัตราส่วนวิกฤต

 $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ = คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

 S_1^2, S_2^2 = ค่าความแปรปรวนของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

 N_1, N_2 = จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

df = Degree of Freedom

3. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟา (Alpha Coefficient) คือ หาค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อและความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ แล้วจึงนำมาคำนวณตามสูตร (Ferguson 1971 : 115 - 118)

$$r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left(\frac{S_t^2 - S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ

 r_{tt} = ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ

N = จำนวนข้อของแบบสอบถามทั้งฉบับ

 S_i^2 = ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ

 S_t^2 = ค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
N	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
S^2	แทน	ค่าความแปรปรวน
df	แทน	Degree of freedom
t	แทน	อัตราส่วนวิกฤติใน t - distribution
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์แยกออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ท่าน โดยหาคะแนนเฉลี่ยรายข้อ แล้วนำค่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละข้อมาประเมินโดยไม้เกอชของเจดียว บุรีภักดิ์ (เจดียว บุรีภักดิ์ 2520 : 48) ดังนี้

1.00 - 1.74	อยู่ในเกณฑ์	ไม่จำเป็น
1.75 - 2.49	อยู่ในเกณฑ์	จำเป็นอยู่บ้าง
2.50 - 3.24	อยู่ในเกณฑ์	จำเป็นมาก
3.25 - 4.00	อยู่ในเกณฑ์	จำเป็นอย่างยิ่ง

แล้วจึงนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อของสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำนมาพิจารณาใน
แต่ละด้าน จากนั้นจึงนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อของสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำนมา เปรียบเทียบ
ตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่างตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4
ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในแต่ละด้าน
2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4
ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ในแต่ละด้าน
3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4
ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้าน
4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4
ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษในแต่ละด้าน
5. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4
ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษ
ในแต่ละด้าน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำน
โดยแยกพิจารณาตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ
สมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำน โดยใช้ $t - test$
2. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัด
ต่าง ๆ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำน แยกตามจังหวัดดังนี้
 - 2.1 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำน โดยใช้ $t -$
 - 2.2 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 คำน โดยใช้ $t - test$

2.3 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ท่าน โดยใช้ t - test

2.4 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ท่าน โดยใช้ t - test

3. เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ท่าน โดยใช้ t - test

4. เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ท่าน โดยใช้ t - test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนทั้ง 4

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

1.1 สมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ด้านวิชาการ

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนทั้ง 4 ด้านวิชาการตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูพัฒนกรีกานวิชาการ ตามความเห็นของครูและนักโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 369)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	$\sum f$	$\bar{Y}$	S.D.	$\sum f$
1	สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล	2.9809	0.7287	9	2.7765	0.8519	10
2	สามารถเลือกข้อ ปรับปรุงเครื่องดนตรีไทย สภาพค่ายเสมอ	3.3125	0.8304	4	3.2693	0.7402	4
3	รู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภท	3.1196	0.8461	6	3.2779	0.8476	3
4	สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.9837	0.7811	8	2.9828	0.8839	8
5	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพหุสุมศร	2.5489	0.7692	10	2.7880	0.8549	9
6	ติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	3.1495	0.7756	5	3.1089	0.8708	7
7	สามารถวางโปรแกรมแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.0380	0.8212	7	3.2321	0.8746	5

ตาราง 1 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	ค่าเฉลี่ย	$\bar{X}$	S.D.	ค่าเฉลี่ย
8	อัตราในการปกครองตนเองและชุมชน	3.3723	0.8286	2	3.3352	0.8019	2
9	มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการ	3.3152	0.6874	3	3.1719	0.8436	6
10	รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล	3.4185	0.7149	1	3.5014	0.6636	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1239	0.8166		3.1444	0.8544	

ตาราง 1 แสดงว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1239) โดยสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคนตรีให้ความสำคัญที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และมีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ครูตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นควายน้อยที่สุดคือ การมีความรู้ความบรรณารักษ์พอสมควร สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1444) โดยสมรรถภาพด้านวิชาการที่ควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และรู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภทตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นควายน้อยที่สุดคือ สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล การมีความรู้ความบรรณารักษ์พอสมควร และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ

1.2 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพทางจิตและสติปัญญา ความสามารถในการสอน การควบคุมชั้นเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	เข้าใจวิชาและลักษณะวิชาของตนเอง	3.2038	0.7808	8	3.0946	0.8092	15
2	มีทักษะในการเรากความสนใจของนักเรียน	3.3614	0.6785	2	3.2292	0.8229	7
3	สอดคล้องการบรรยายกับวิธีสอน มีการถ่ายทอดเนื้อหา	3.2582	0.7501	4	3.1719	0.8572	8
4	โดยสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.4103	0.7401	1	3.3811	0.7848	1
5	ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.0897	0.7456	15	3.1003	0.8191	14
6	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนให้ชัดเจน	2.9647	0.9109	17	3.1430	0.9444	17
7	เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน	3.1495	0.7096	11	3.1032	0.7356	13
8	เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้ สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร	3.1304	0.7303	12	3.3754	0.6473	3

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ได้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.1821	0.6901	9	3.2751	0.7381	5
10	สามารถทำให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง	3.1005	0.6950	14	3.1433	0.7857	9
11	เสนอทฤษฎีและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่สนใจของนักเรียน	3.2527	0.7224	5	3.2407	0.7615	6
12	จัดแบ่ง เชื่อมโยง สัมพันธ์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น	3.2364	0.7679	6	3.1433	0.8524	9
13	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้	2.8859	0.7550	19	2.7650	0.8656	19
14	ใช้สื่อทัศนวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1549	0.7459	10	3.1175	0.7808	12
15	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง	3.0109	0.8220	16	3.1203	0.8076	11

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดของคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
16	ใช้อุปกรณ์การสอนได้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน	3.2310	0.7107	7	3.3266	0.7929	4
17	ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย	3.3179	0.7304	3	3.3811	0.7957	1
18	สามารถใช้ภาษาอธิบายได้แก่เรียนเข้าใจ ได้เป็นอย่างดี	2.9375	0.7978	18	3.0487	0.8479	16
19	ผลต่อการเรียนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้	3.1087	0.7876	13	3.0430	0.8944	17
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1572	0.7643		3.1632	0.8219	

ตาราง 2 แสดงว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอน เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1572) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ การถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการสร้างความสนใจของนักเรียน และการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ สามารถใช้ภาษาอื่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอนตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1632) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย และการถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอนให้นักเรียนรูและปฏิบัติไปตามหลักสูตร และใช้อุปกรณ์การสอนได้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอน และผลิอุปกรณ์การสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้ ตามลำดับ

1.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้นตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อของแบบทดสอบการรู้ความหมายและการแปลความหมายของ
ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อ ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	ปกครองที่มีนโยบายพัฒนาสภาพการเรียนการสอน	3.0163	0.7417	12	2.6275	0.9613	12
2	ควบคุมดูแลส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรม เพื่อไทยรณรงค์ระดมทุนในการเรียนการสอนได้	3.2201	0.6749	6	3.2865	0.7644	4
3	พิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.2853	0.7290	5	3.3238	0.8030	3
4	ให้เหตุผลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มในการตัดสินใจได้	3.1196	0.7614	9	3.1232	0.7726	6
5	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.1223	0.6756	8	2.7507	0.5501	11
6	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียน	3.3995	0.7086	3	3.0602	0.8804	8
7	การสอน	3.1114	0.7316	10	3.1146	0.8363	7
8	จัดกิจกรรมประจำวันตามคุณค่าสำหรับนักเรียนได้	3.0245	0.6980	11	3.1375	0.8225	5
9	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน	3.4103	0.6867	2	3.3926	0.7256	2

ตาราง 3 (ต่อ)

ข้อ ข้อ	รายละเอียดคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
10	ชักชวนบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่บ้าน กระตุ้นให้เด็กเรียนรู้จักช่วยเหลือ รักษาความดีของทางราชการ ครู และนักเรียน	3.2174	0.7054	7	3.0172	0.8609	9
11		3.3478	0.7032	4	3.4068	0.7393	1
12		3.4429	0.7543	1	2.9570	1.0618	10
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2264	0.7283		3.1332	0.8695	

ตาราง 3 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนว และปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2264) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รักษาความดีของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ มีความกตัญญูเริ่มสร้างสรรค์ และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอนตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน และจัดกิจกรรมประจำวันที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียนได้

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1332) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเอง มีความกตัญญูเริ่มสร้างสรรค์ และพิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน และรักษาความดีของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ ตามลำดับ

1.4 สมรรถภาพครูคนตรีตามแบบฉบับต้นฉบับ

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีตามแบบฉบับต้นฉบับ ความความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังปรากฏในตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายของผู้เรียน การวัดความเต็มใจของครูและ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

ข้อที่	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับประชาชนและผู้บริหาร ในท้องถิ่น	3.2553	0.7327	7	3.1096	0.8703	8
2	ยึดมั่นฟังทักวิจารณ์จากพรองของตนเอง	3.4891	0.6805	1	3.4642	0.7287	4
3	ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้	3.4022	0.6974	4	3.4069	0.7471	5
4	เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าตัวสิ่งของ	3.0217	0.8284	9	3.9026	1.0010	9
5	ทำดีในสิ่งทส่อน สามารถปฏิบัติได้นักเรียน เห็นใจจริง เป็นแบบอย่างที่ดี	3.3142	0.7155	6	3.3926	0.8010	6
6	มีนิสัยชอบนอน ไม่อดตัว	3.3857	0.6607	5	3.4713	0.8363	3
7	สนใจใฝ่หาความรู้ในงานของส่วนรวม	3.4158	0.6163	3	3.5330	0.6362	2
8	แนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขข้อผิด ของชุมชน	3.2446	0.6846	8	3.3352	0.7539	7

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 368)			นักเรียน (N = 349)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	สามารถวางตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.4266	0.6351	2	3.5702	0.5910	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.3316	0.7085		3.3680	0.7894	

ตาราง 4 แสดงว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพกานมนุษย์สัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3316) โดยสมรรถภาพ กานมนุษย์สัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง สามารถวางตนได้เหมาะสมกับกาละเทศะ และสนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพกานมนุษย์สัมพันธ์ของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นค่าน้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ แนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน และการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและ ผู้บริหารในท้องถิ่นตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่า สมรรถภาพกานมนุษย์สัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3680) โดย สมรรถภาพกานมนุษย์สัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนได้เหมาะสม กับกาละเทศะ สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม และมีนิสัยอ่อนน้อม ไม่ถือตัว ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพกานมนุษย์สัมพันธ์ของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เห็นค่าน้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ สร้างความสัมพันธ์ อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น และแนะนำ ช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไข ปัญหาของชุมชน ตามลำดับ

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีแต่ละคาน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

2.1 สมรรถภาพครูคนตรีคานวิชาการ

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีคานวิชาการ ตามความเห็นของครู และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ดังปรากฏในตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับคุณธรรมวิชาครู ความก้าวหน้าเห็นของครูและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 151)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล	2.9634	0.6669	9	2.8701	0.8394	8
2	สามารถเลือกข้อ ปรับปรุง เครื่องดนตรีใหม่ สภาพอยู่ในเสมอ	3.3717	0.7491	3	3.3051	0.7367	4
3	พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภท	3.0785	0.8073	6	3.3616	0.7645	3
4	สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.9948	0.7291	8	3.0113	0.8790	8
5	มีความรู้ด้านบรรณารักษะพอสมควร	2.4921	0.7805	10	2.8644	0.8907	9
6	ติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	3.1571	0.7441	5	3.0452	0.8907	7
7	สามารถวางโปรแกรมแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.0524	0.8319	1	3.2542	0.8646	5

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
8	ทัศนในการฝึกซ้อมดนตรีให้ตนเองและผู้รอบรู้	3.4241	0.8034	2	3.3672	0.7580	2
9	มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ครู	3.3298	0.6814	4	3.0904	0.8678	6
10	รู้วิธีการรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล	3.4607	0.6407	1	3.5932	0.6248	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1325	0.7949		3.1763	0.8315	

ตาราง 5 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพ
 ด้านวิชาการ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1325) โดย
 สมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทย
 และสากล ออกทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แก่ตนเองและผู้อื่น และสามารถเลือกซื้อ ปรับปรุง
 เครื่องดนตรีให้มีสภาพที่อยู่เสมอ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการของครูคนตรีที่ครู
 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้น้อยที่สุดคือ มีความรู้ความบรรณาธิกัพอสมควร
 สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล และสามารถสร้างแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ
 เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1763) โดยสมรรถภาพด้าน
 วิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล
 ออกทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แก่ตนเองและผู้อื่น และรู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภท
 ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
 สุรินทร์เห็นคว้น้อยที่สุดคือ มีความรู้ความบรรณาธิกัพอสมควร สามารถสร้าง พัฒนา
 เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 ตามลำดับ

2.2 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน ตามความเห็นของ และ
 นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ดังปรากฏในตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถนะครูคุณครูที่สอน ความก้าวหน้าของครูและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	เข้าใจในปรัชญาและลักษณะวิชาของคณิตฯ	3.0796	0.8739	15	3.1130	0.7968	9
2	มีทักษะในการ เราความสนใจของนักเรียน	3.3508	0.6549	2	3.2429	0.7926	6
3	สอดแทรกการอบรมจริยธรรม มารยาทในการสอน โดยสอดคลองกับเนื้อหาบทเรียน	3.3194	0.7381	3	3.1412	0.8376	8
4	ถ่ายทอดวิชา โดย่างมีประสิทธิภาพ	3.4293	0.7063	1	3.4011	0.7482	1
5	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนให้สอดคล้องแล้ว	3.0995	0.7222	13	3.1073	0.8081	10
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนถามหาแนวในการเรียน การสอน	2.9319	0.7869	17	3.0000	0.9232	16
7	เขียนสรุปประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้	3.1309	0.6948	10	3.0282	0.7025	15
8	สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร	3.1832	0.7203	8	3.3898	0.6128	2

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{x}$	S.D.	อันดับ	$\bar{x}$	S.D.	อันดับ
9	ใช้หลักการเรียนรู้ได้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.1332	0.6828	8	3.2599	0.7464	5
10	สามารถทำให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง	3.1099	0.6985	12	3.1073	0.7585	10
11	เสนอทบทวนและทบทวนการเรียนการสอนให้เป็นที่สนใจของนักเรียน	3.2775	0.6970	5	3.2090	0.7585	7
12	คัดแปลง เจริญใจ สัมผัสเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น	3.2356	0.7269	6	3.0678	0.8366	12
13	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความลึกความยอกสำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้	2.8743	0.7362	19	2.7511	0.8345	19
14	ใช้เทคนิควัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1152	0.7450	11	3.0395	0.7787	14
15	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง	3.2199	0.6835	7	3.2994	0.7802	4

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ข้อ	รายละเอียดของคำถาม	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
16	ใช้รูปแบบการสอนใดเหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน	3.2199	0.6835	7	3.2994	0.7802	4
17	วิชาที่ผู้ถูกสอนเข้าใจง่าย	3.2932	0.7312	4	3.3390	0.8314	3
18	สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง	2.8901	0.8357	18	2.9718	0.8423	17
19	ผลคู่ปรกฏการสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้	3.0942	0.7480	14	2.9492	0.8936	18
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1529	0.7506		3.1311	0.8088	

จากตาราง 6 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าสมรรถภาพด้านการสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1529) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการเร้าความสนใจของนักเรียน และสอดแทรกการอบรมจริยธรรม มารยาทในการสอนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอนตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าสมรรถภาพด้านการสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1311) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาไปอย่างมีประสิทธิภาพ สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร และใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ ผลิตอนุกรมการสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้ และสามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้งตามลำดับ

2.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้นตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ดังปรากฏในตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามการรับรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมของ
คุณและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ความเหมาะสมของ

ข้อ คำถาม	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสถานการณ์การเรียนการสอน	3.0262	0.7429	12	2.5876	0.9073	12
2	ควบคุมดูแลส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อใ้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน	3.2356	0.6974	6	3.2712	0.7110	3
3	พิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.2984	0.7469	5	3.2316	0.8171	4
4	ให้เหตุผลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มในการตัดสินใจ	3.1466	0.7742	9	3.0791	0.7265	8
5	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.1361	0.6667	10	3.1243	0.8504	5
6	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน	3.3927	0.7165	3	2.9944	0.9097	9
7	จัดกิจกรรมประจำวันตามตารางสำหรับนักเรียนได้	3.1518	0.6673	8	3.1017	0.7840	7
8	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน	3.0366	0.6757	11	3.1130	0.7781	6
9	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.4188	0.6901	1	3.3277	0.7347	2

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
10	ทัศนคติอันดีต่อครูและบุคลากรทางการศึกษา	3.2251	0.7230	7	2.5948	0.8582	10
11	การยอมรับในกฎเกณฑ์ของโรงเรียน	3.3246	0.7104	4	3.3446	0.7612	1
12	การรักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียน	3.4188	0.7830	1	2.8644	1.0680	11
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2343	0.7277		3.1002	0.9378	

ตาราง 7 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2343) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน และกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเอง ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน และนิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอนตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1002) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และควบคุมดูแลส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนไปตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ และชักนำบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่คณะได้ตามลำดับ

2.4 สมรรถภาพครูคนตรีด้านมนุษยสัมพันธ์

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ ดังปรากฏในตาราง 8

ตาราง 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถนะการปฏิบัติงานในศูนย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น	3.2984	0.7033	7	3.1186	0.8742	8
2	ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง	3.4817	0.6715	2	3.4350	0.7366	5
3	ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนได้	3.4346	0.6994	3	3.4068	0.7931	6
4	เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ	3.0419	0.8002	9	2.8588	0.9928	9
5	ทำในสิ่งที่ดีสอน สามารถปฏิบัติได้นักเรียนเห็นใจจริง เป็นแบบอย่างที่ดี	3.3089	0.6912	6	3.4576	0.7685	4
6	มีสัจจะยอมมอบ ไม่ถือตัว	3.3822	0.7000	5	3.4972	0.7081	2
7	สนใจใฝ่หาความรู้ในงานของส่วนรวม	3.4084	0.6413	4	3.4859	0.6666	3
8	แนะนำ ช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องของชุมชน	3.2408	0.6918	8	3.2599	0.7689	7

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อ ที่	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 191)			นักเรียน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	สามารถวางตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.4869	0.6229	1	3.5480	0.5928	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2436	0.7039		3.3442	0.8003	

ตาราง 8 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพค่านิยมสัมพันธเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2436) โดยสมรรถภาพค่านิยมสัมพันธที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ขอพรองของตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ความกล้าคำ ส่วนสมรรถภาพค่านิยมสัมพันธของครูคนตรีที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ เห็นควายน้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ แนะนำช่วยเหลือให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ เห็นว่าสมรรถภาพค่านิยมสัมพันธเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3442) โดยสมรรถภาพค่านิยมสัมพันธที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีนิสัยอ่อนน้อมไม่ถือตัว และสนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวมตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพค่านิยมสัมพันธของครูคนตรีที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ เห็นควายน้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น และแนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน ตามลำดับ

3. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีแต่ละค่าน ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

3.1 สมรรถภาพครูคนตรีค่านวิชาการ

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีค่านวิชาการ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างศูนย์พัฒนารองการศึกษาศรีวิชัย ตามความเห็นของคณบดีโรงเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สามารถสร้าง พัฒนา เลิกใช้เครื่องมือในการ ประเมินผล	3.0000	0.7906	8	2.6802	0.8564	10
2	สามารถเลือกข้อ ปรับปรุงเครื่องดนตรีใหม่ สภาพอยู่เสมอ	3.2486	0.9079	4	3.2326	0.7442	4
3	รู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภท	3.1638	0.8863	5	3.1919	0.9198	6
4	สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.9718	0.8355	9	2.9535	0.8906	8
5	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีสมการ	2.6102	0.7542	10	2.7093	0.9411	9
6	ติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้า ทางวิชาการอยู่เสมอ	3.1412	0.9000	6	3.1744	0.8473	7
7	สามารถวางแผนไปกรรณกิจขอพรของนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.0226	0.8115	7	3.2093	0.8868	5

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
8	ความเห็นในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น	3.3164	0.6537	2	3.3023	0.8456	2
9	มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ครู	3.2994	0.6955	3	3.2558	0.8120	3
10	รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล	3.3729	0.7811	1	3.4070	0.6904	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1147	0.8405		3.1116	0.8765	

ตาราง 9 แสดงว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าสมรรถภาพ
 ด้านวิชาการเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคณิต (ค่าเฉลี่ย = 3.1147) โดย
 สมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคณิตศสตร์ควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทย
 และสากล ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และมีความรู้ในระเบียบงาน
 ที่เกี่ยวกับหน้าที่ครู ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
 จังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ มีความรู้ทำนบรรณารักษ์พอสมควร สามารถสร้าง
 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการ
 ประเมินผล ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้าน
 วิชาการเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคณิต (ค่าเฉลี่ย = 3.1116) โดย
 สมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคณิตศสตร์ควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทย
 และสากล ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และมีความรู้ในระเบียบงาน
 ที่เกี่ยวกับหน้าที่ครูตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการ
 ประเมินผล มีความรู้ทำนบรรณารักษ์พอสมควร และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
 ทางการเรียนตามลำดับ

3.2 สมรรถภาพครูคณิตศสตร์ด้านการสอน

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคณิตศสตร์ด้านการสอน ตามความเห็นของครูและ
 นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายวิชาของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความก้าวหน้าของครูและนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	เข้าใจปัญหาและลักษณะวิชาของคณิต	3.2203	0.8133	7	3.1066	0.9775	14
2	มีทักษะในการเรากความสนใจของนักเรียน	3.3729	0.7024	2	3.2151	0.8551	7
3	สอดคล้องกับการยอมรับจริยธรรม มารยาทในการสอนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาการเรียน	3.1921	0.7593	19	3.2035	0.7782	8
4	ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.3898	0.7764	1	3.3605	0.8224	2
5	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนให้สอดคล้องแล้ว	3.0791	0.7720	14	3.0930	0.8325	16
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมวางแผนในการเรียนการสอน	3.0000	0.9475	17	3.0872	0.9664	17
7	เขียนสรุปประเด็นเชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ	3.1695	0.7266	11	3.1802	0.7625	10
8	ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้	3.0734	0.7387	15	3.3605	0.6825	2
	สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร						

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี	3.1808	0.6999	10	3.2907	0.7314	5
10	สามารถทำให้นักเรียนรู้จักประโยชน์ของตนเอง	3.0904	0.6931	13	3.1802	0.8144	10
11	เสนอแนะเรียนและกิจกรรรมการเรียนรู้การสอนให้	3.2260	0.7499	6	3.0733	0.7653	18
12	เป็นต้นาสมาชิกของนักเรียน	3.2373	0.8120	5	3.2209	0.8638	6
13	คิดแปลง เชื่อมโยง สัมพันธ์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น	2.8983	0.7767	19	2.7733	0.8988	19
14	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความกึกกรวมยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้	3.1977	0.7465	8	3.1977	0.7772	9
15	ใช้ศัพท์บัญญัติและอุปกรณต่าง ๆ โดยงามมีประสิทธิภาพ	3.0452	0.8245	16	3.1744	0.8473	12
16	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง	3.2429	0.7407	4	3.3547	0.8070	4
	ใช้อุปกรณ์การสอนที่ เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน						

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อความ	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
17	ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เขาใจง่าย สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ ในบางครั้ง เลิศคุณูปการผลการสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้	3.3446	0.7307	3	3.4244	0.7571	1
18		2.9887	0.7537	18	3.1279	0.8486	14
19		3.1243	0.8301	12	3.1395	0.8874	13
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1618	0.7790		3.2003	0.8420	

ตาราง 10 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าสมรรถภาพ
 การสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1618) โดย
 สมรรถภาพการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 มีทักษะในการสร้างความสนใจของนักเรียน และใช้ภาษาที่ถูกต้องเข้าใจง่ายตามลำดับ
 ส่วนสมรรถภาพการสอนที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ
 สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้
 สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียน
 ร่วมวางแผนในการเรียนการสอนตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าสมรรถภาพการสอน
 เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2003) โดยสมรรถภาพการ
 สอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ใช้ภาษาที่ถูกต้องเข้าใจง่าย สอนให้นักเรียนรู้และ
 ปฏิบัติได้ตามหลักสูตร และถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพ
 การสอนที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์
 เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ เสนอบทเรียน
 และกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียน
 ร่วมวางแผนในการเรียนการสอนตามลำดับ

3.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น
 ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ดังปรากฏใน
 ตาราง 11

ตาราง 11 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถนะของครูตามแบบทดสอบของโรงเรียน
ของครูและนักวิจัยโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 177)			นักวิจัย (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	ปกครองที่โดยยึดมั่นตามหลักการเรียนการสอน	3.0056	0.7424	12	2.6686	1.0148	12
2	ควบคุม ดูแล ส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนได้	3.2034	0.6514	7	3.3023	0.8175	4
3	พิจารณาตัดสินงานนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.2712	0.7110	5	3.4186	0.7793	3
4	ให้เหตุผลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มในการตัดสินใจได้	3.0904	0.7483	9	3.1686	0.8169	6
5	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.1073	0.6866	8	3.1802	0.8766	5
6	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียน การสอน	3.4068	0.7019	2	3.1279	0.8488	8
7	จัดกิจกรรมประจำวันคุณค่าสำหรับนักเรียนได้	3.0678	0.7948	10	3.1279	0.8891	8
8	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน	3.0113	0.7229	11	3.1628	0.8700	7
9	มีความรักใคร่เริ่มสร้างสรรค	3.4011	0.6847	3	3.4593	0.7121	2

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ เลข	รายละเอียดข้อคำถาม	ครู (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
10	ข้าพเจ้าเคยคิดไหมที่จะเข้าร่วมกิจกรรมของหนูคนละได้	3.2090	0.6878	6	3.0814	0.8613	10
11	กระตุนให้หนูนักเรียนรู้จักช่วยตนเอง	3.3729	0.6965	4	3.4709	0.7127	1
12	รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้	3.4689	0.7233	1	3.0523	1.0500	11
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2180	0.7289		3.1851	0.8827	

ตาราง 11 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2180) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ วิชาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน และจัดกิจกรรมประจำวันที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียนได้ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1851) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยเหลือตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรมตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน วิชาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ และชักนำบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่คณะได้ตามลำดับ

3.4 สมรรถภาพครูคนตรีคานมทุนยดัมพันัก

คะแนนเฉลี่ยรายขอสมรรถภาพครูคนตรีคานมทุนยดัมพันัก ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 12

ตาราง 12 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อ โดยอาศัยสมรรถภาพทางกายตามแบบฉบับของกรมการศึกษานานาชาติ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุพรรณบุรี

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	กลุ่ม (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น	3.2712	0.7649	7	3.2616	0.8137	6
2	ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง	3.4972	0.6919	1	3.4942	0.7214	3
3	ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้	3.3672	0.6955	3	3.4070	0.6988	5
4	เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ	3.0000	0.8594	9	2.9477	1.0103	9
5	ทำได้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติได้จริง	3.3051	0.7520	6	3.2356	0.8299	7
6	เห็นได้จริง เป็นแบบอย่างที่ดี มีสัจจะอดทน ไม่ถอยตัว	3.3503	0.6497	5	3.2255	0.7696	8
7	สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม	3.4237	0.5898	2	3.5814	0.6015	2
8	แนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขข้อบกพร่องของชุมชน	3.2486	0.6787	8	3.4128	0.7323	4

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ ข้อ	รายละเอียดข้อความ	กลุ่ม (N = 177)			นักเรียน (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.3616	0.6434	4	3.5930	0.5899	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.3139	0.7173		3.4042	0.7712	

ตาราง 12 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าสมรรถภาพ
 ด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3139)
 โดยสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่อง
 ของตนเอง สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้
 ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
 เห็นคว้น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ แนะนำช่วยเหลือ
 ให้ความรู้และแก้ไขปัญหของชุมชน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหาร
 ในท้องถิ่น ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้าน
 มนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.4042) โดย
 สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับ
 กาละเทศะ สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม และยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่อง
 ของตนเอง ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
 ในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ
 มีนิสัยอ่อนน้อม ไม่ถือตัว และทำไ้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติให้นักเรียนเห็นได้จริง
 เป็นแบบอย่างที่ดี ตามลำดับ

4. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ตามความเห็น
 ของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

4.1 สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ ตามความเห็นของครู
 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 13

ตาราง 13 เปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากรายงานขอเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และจังหวัดบุรีรัมย์

ข้อที่	รายละเอียดคำถาม	ครูสุรินทร์ (N = 191)			ครูศรีสะเกษ (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล	2.9634	0.6669	9	3.0000	0.7906	8
2	สามารถเลือกสื่อ ปรับปรุง เครื่องดนตรีใหม่ สภาพคดียุติธรรม	3.3717	0.7491	3	3.2486	0.9079	4
3	รู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภท	3.0785	0.8073	6	3.1638	0.8863	5
4	สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.9948	0.7291	8	2.9718	0.8355	9
5	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพหุสมการ	2.4921	0.7805	10	2.6102	0.7542	10
6	ติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ	3.1571	0.7441	5	3.1412	0.9000	6
7	สามารถวางโปรแกรมแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ	3.0524	0.8319	7	3.0226	0.8115	7

ตาราง 13. (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดคำถาม	ครูผู้บริหาร (N = 191)			ครูผู้สังเกต (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
8	ความคิดเห็นการฝึกอบรมครูไทยตนเองและผู้อื่น	3.4241	0.8034	2	3.3164	0.8537	2
9	มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับสหภาพครู	3.3298	0.6814	4	3.2994	0.6955	3
10	รู้จักเข้าร่วมรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล	3.4607	0.6467	1	3.3729	0.7811	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1325	0.7949		3.1147	0.8405	

ตาราง 13 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพ
 ด้านวิชาการ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1325) โดย
 สมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทย
 และสากล ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และสามารถเลือกซื้อ
 ปรับปรุง เครื่องดนตรีให้มีสภาพที่อยู่เสมอ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครู
 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความบรรณารักษ์พอสมควร
 สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือในการประเมินผล และสามารถสร้างแบบทดสอบ
 วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

ส่วนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ
 เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1147) โดยสมรรถภาพ
 ด้านวิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล
 ออทนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และมีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับ
 หน้าที่ครู ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
 ศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความบรรณารักษ์พอสมควร สามารถสร้างแบบ
 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และสามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้เครื่องมือใน
 การประเมินผล ตามลำดับ

4.2 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน ตามความเห็นของครู
 โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 14

ตาราง 14 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถนะการสอบ ตามความเห็นของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครูสุรินทร์ (N = 191)			ครูศรีสะเกษ (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	เข้าใจปรัชญาและลักษณะวิชาของดนตรี	3.0796	0.8739	15	3.2203	0.8133	7
2	มีทักษะในการเรวความสนใจของนักเรียน	3.3508	0.6549	2	3.3729	0.7024	2
3	สอดคล้องการอบรมจริยธรรม มารยาทใน การสอนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.3194	0.7381	3	3.1921	0.7593	9
4	ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.4293	0.7063	1	3.3898	0.7764	1
5	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนที่คล่องแคล่ว	3.0995	0.7222	13	3.0791	0.7720	14
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมวางแผนใน การเรียนการสอน	2.9319	0.7869	17	3.0000	0.9475	17
7	เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้	3.1309	0.6948	10	3.1695	0.7266	11
8	สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร	3.1832	0.7203	8	3.0734	0.7387	15

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดคำถาม	ครูสุรินทร์ (N = 191)			ครูศรีสะเกษ (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.1832	0.6828	8	3.1808	0.6999	10
10	สามารถทำให้นักเรียนรู้จักประโยชน์ตนเอง	3.1099	0.6985	12	3.0904	0.6931	13
11	เสนอแนะเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจของผู้เรียน	3.2775	0.6970	5	3.2260	0.7499	6
12	ค้นพบ เชื่อมโยง สัมพันธ์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น	3.2356	0.7269	6	3.2373	0.8120	5
13	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความยากง่ายที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกันกับวิชาที่สอนได้	2.8743	0.7362	19	2.8983	0.7767	19
14	ใช้สื่อทัศนวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1152	0.7450	11	3.1977	0.7465	8
15	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง	2.9791	0.8205	16	3.0452	0.8245	16

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	ครูผู้สอน (N = 191)			ครูผู้สังเกต (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
16	ใช้รูปแบบการสอนได้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน	3.2199	0.6335	7	3.2429	0.7407	4
17	ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย	3.2932	0.7312	4	3.3446	0.7307	3
18	สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายได้แก่เรียนเข้าใจได้ในบางกรณี	2.6901	0.8357	18	2.9887	0.7537	18
19	ผลิตภัณฑ์การสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้	3.0942	0.7480	14	3.1243	0.8301	12
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1529	0.7506		3.1618	0.7790	

ตาราง 14 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอน เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1529) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการเร้าความสนใจของนักเรียน และสอดแทรกการอบรมจริยธรรม มารยาทในการสอนโดยสอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอน ตามลำดับ

ส่วนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอน เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1618) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีทักษะในการเร้าความสนใจของนักเรียน และใช้ภาษาที่ถูกต้องเข้าใจง่าย ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ สามารถใช้ภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอน ตามลำดับ

4.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏใน ตาราง 15

ตาราง 15 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพทางกายตามแผนและแนวและโปรแกรมของครู
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด ตูร์รินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครูสุรินทร์ (N = 191)		ครูศรีสะเกษ (N = 177)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ปกครองขึ้นโดยพัฒนาตามสภาพการเรียนการสอน	3.0262	0.7429	3.0056	0.7424
2	ควบคุมดูแลส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อใหับรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนได้	3.2356	0.6974	3.2034	0.6514
3	พิจารณาตัดสินงานที่นักเรียนทำอย่างยุติธรรม	3.2984	0.7469	3.2712	0.7110
4	ให้เหตุผลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มในการตัดสินใจได้	3.1466	0.7742	3.0904	0.7483
5	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.1361	0.6667	3.1073	0.6866
6	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน	3.3927	0.7165	3.4068	0.7019
7	จัดกิจกรรมประจำวันตามคุณค่าที่นักเรียนได้	3.1518	0.6673	3.0678	0.7948
8	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน	3.0366	0.6757	3.0113	0.7229
9	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.4186	0.6901	3.4011	0.6847

ตาราง 15 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครูผู้บริหาร (N = 191)			ครูผู้สอน (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
10	ข้าพเจ้ามีความพึงพอใจต่อการบริการของครูและนักเรียน ในระดับใด	3.2251	0.7230	7	3.2090	0.6878	6
11		3.3246	0.7104	4	3.3729	0.6965	4
12		3.4188	0.7830	1	3.4689	0.7233	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2343	0.7277		3.2180	0.7289	

ตาราง 15 แสดงว่าครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพ
 งานการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย =
 3.2343) โดยสมรรถภาพงานการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ
 รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
 ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน ส่วนสมรรถภาพงานการแนะแนวและ
 ปกครองชั้นที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดย
 ยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน และ
 นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน ตามลำดับ

ส่วนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพงานการแนะแนว
 และปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2180) โดย
 สมรรถภาพงานการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รักษาความลับของ
 ทางราชการ ครูและนักเรียนได้ ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน
 และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพงานการแนะแนวและปกครองชั้น
 ที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้น้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่น
 ตามสภาพการเรียนการสอน ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน และจัดกิจกรรม
 ประจำวันที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียนได้ ตามลำดับ

4.4 สมรรถภาพครูคนตรีตามมโนยัมสัมพันธ

คะแนนเฉลี่ยรายขอสมรรถภาพครูคนตรีตามมโนยัมสัมพันธ ตามความเห็นของ
 ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 16

ตาราง 16 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ที่มีคุณวุฒิวิชาชีพ ความชำนาญ ทัศนคติของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และบุรีรัมย์

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	ครูสุรินทร์ (N = 191)			ครูบุรีรัมย์ (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สร้างความสัมพันธ์กับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น	3.2984	0.7033	7	3.2712	0.7649	7
2	ยอมรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง	3.4817	0.6715	2	3.4972	0.6919	1
3	ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้	3.4346	0.6994	3	3.3672	0.6955	3
4	เห็นความสำคัญของผู้ปกครองมากกว่าผู้สั่งของ	3.0419	0.8002	9	3.0000	0.8594	9
5	ทำได้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติในโรงเรียนได้จริง เป็นแบบอย่างที่ดี	3.3089	0.6912	6	3.3051	0.7520	6
6	มีสัจจะยอม ไม่ถือตัว	3.3822	0.7000	5	3.3503	0.6497	5
7	สนใจในความร่วมมือในงานของส่วนรวม	3.4084	0.6413	4	3.4237	0.5898	2
8	แนะนำ ช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไข้ปัญหาของชุมชน	3.2408	0.6918	8	3.2486	0.6787	8

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดคำถาม	ครูผู้เรียน (N = 191)			ครูผู้สังเกต (N = 177)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.4869	0.6229	1	3.3616	0.6434	4
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.2436	0.7039		3.3139	0.7173	

ตาราง 16 แสดงว่า ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2436) โดยสมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ ที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ แนะนำช่วยเหลือให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น ตามลำดับ

ส่วนครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3139) โดยสมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม และปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพ ก้นมนุษย์สัมพันธ์ ที่ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่าย่น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ แนะนำช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น ตามลำดับ

5. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

5.1 สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ

คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 17

ตาราง 17 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายวิชาของนักเรียนตามความเห็นของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	สามารถสร้าง พัฒนา เลือกรูปแบบในการประเมินผล	2.8701	0.8394	9	2.6802	0.8564	10
2	สามารถเลือกข้อ ปรับปรุง เครื่องดนตรีใหม่	3.3051	0.7367	4	3.2326	0.7442	4
3	สภาพชุมชนเสมอ	3.3616	0.7645	3	3.1919	0.9198	6
4	พื้นฐานการปฏิบัติ เครื่องดนตรีทุกประเภท	3.0113	0.8790	8	2.9535	0.8906	8
5	สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	2.8644	0.7566	10	2.7093	0.9411	9
6	มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีบท	3.0452	0.8907	7	3.1744	0.8473	7
7	สามารถวางแผนการดำเนินงาน	3.2542	0.8646	5	3.2093	0.8868	5

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อที่	รายละเอียดข้อคำถาม	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
8	ออกนในการมีกิจกรรมคนศรีโพธิ์เกษมเองและเพื่อน มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับพหุศ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล	3.3672	0.7580	2	3.3023	0.8456	2
9		3.0904	0.8678	6	3.2558	0.8120	3
10		3.5932	0.6248	1	4.4070	0.6904	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1763	0.8315		3.1116	0.8765	

ตาราง 17 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1763) โดยสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล อุดมในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และรู้พื้นฐานการปฏิบัติเครื่องดนตรีทุกประเภท ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความมรรณารักษ์พอสมควร สามารถสร้าง พัฒนา เลือกลใช้เครื่องมือในการประเณนผล และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1116) โดยสมรรถภาพด้านวิชาการที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล อุดมในการฝึกซ้อมดนตรีให้แกตนเองและผู้อื่น และมีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวกับหน้าที่ครู ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านวิชาการที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สามารถสร้าง พัฒนา เลือกลใช้เครื่องมือในการประเณนผล มีความรู้ความมรรณารักษ์พอสมควร และสามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตามลำดับ

5.2 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน

คะแนนเฉลี่ยรายขอสมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 18

ตาราง 18 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับส่วนรวมภาคทฤษฎีด้านการสอน ความความเพิ่มของนักเรียนรู้โรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	เข้าใจในปรัชญาและลักษณะวิชาของคณะ	3.1130	0.7968	9	3.1066	0.9775	14
2	มีทักษะในการเรากความสนใจของนักเรียน	3.2429	0.7926	6	3.2151	0.8551	7
3	สอดคล้องกับการอบรมจริยธรรม มายาทในการสอน	3.1412	0.8376	8	3.2035	0.8782	8
4	ได้สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียน	3.4011	0.7482	1	3.3605	0.8224	2
5	ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.1073	0.8081	10	3.0930	0.8325	16
6	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนให้สอดคล้องแล้ว						
6	เปิดโอกาสให้นักเรียนรวมวางแผนในการเรียน	3.0000	0.9232	16	3.0872	0.9664	17
7	การสอน						
7	เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ						
	ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้	3.0282	0.7025	15	3.1802	0.7625	10
8	สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร	3.3898	0.6128	2	3.3605	0.6825	2

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	วัตถุประสงค์การเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.2599	0.7466	5	3.2907	0.7314	5
10	สามารถทำให้เด็กเรียนรู้จักประเมินตนเอง	3.1073	0.7574	10	3.1802	0.8144	10
11	เสนอแนะเรียนและกิจกรรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่สนใจของนักเรียน	3.2090	0.7585	7	3.0733	0.7653	18
12	ค้นพบ เชื่อมโยง สัมพันธ์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและความต้องการของท้องถิ่น	3.0678	0.8366	12	3.2209	0.8638	6
13	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนไป	2.7511	0.8345	19	2.7733	0.8988	19
14	ใช้สื่อทัศนวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ โดยอย่างมีประสิทธิภาพ	3.0395	0.7787	14	3.1977	0.7772	9
15	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง	3.0678	0.7657	12	3.1744	0.8473	12

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดคำถาม	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
16	“ใช้ประกอบการสอนได้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพของการเรียนการสอน”	3.2994	0.7802	4	3.3547	0.8070	4
17	“ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย”	3.3390	0.8314	3	3.4244	0.7571	1
18	“สามารถใช้ภาษาอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง”	2.9718	0.8423	17	3.1279	0.8486	14
19	“ผลิตประกอบการสอนโดยใช้วัสดุในห้องปฏิบัติการ”	2.9492	0.8936	18	3.1395	0.8874	13
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1311	0.8088		3.2003	0.8420	

ตาราง 18 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1311) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอนให้นักเรียนรูและปฏิบัติได้ตามหลักสูตร และใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ ผลิิตอุปกรณการสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้ และสามารถใชภาษาถิ่นอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้ในบางครั้ง ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านการสอนเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.2003) โดยสมรรถภาพด้านการสอนที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอนให้นักเรียนรูและปฏิบัติได้ตามหลักสูตร ส่วนสมรรถภาพด้านการสอนที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชาอื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้ เสนอทเรียนและกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน และเปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอนตามลำดับ

5.3 สมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น

คะแนนเฉลี่ยรายขอสมรรถภาพครูคนตรีด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏใน ตาราง 19

ตาราง 19 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสภาพครูจนตรัดทางการและแนวและปกครองชน ตามความเห็นของ
นักเรียนรู้โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อที่	รายละเอียดข้อคำถาม	นักเรียนรู้ในทร (N= 177)			นักเรียนรู้สละเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
1	ปกครองชนโดยยึดมั่นตามสภาพการเรียนการสอน	2.5376	0.9073	12	2.6686	1.0148	12
2	ควบคุมดูแลส่งเสริมให้เรียนในการทำกิจกรรมเพื่อประโยชน์สุขของสังคมในการเรียนการสอนได้	3.2712	0.7110	3	3.3023	0.8175	4
3	พิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม	3.2316	0.8171	4	3.4186	0.7793	3
4	ให้เหตุผลเพื่อโน้มน้าวกลุ่มในการตัดสินใจได้	3.0791	0.7265	8	3.1686	0.8169	6
5	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการเรียนการสอน	3.1243	0.8504	5	3.1802	0.8766	5
6	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนการสอน	2.9944	0.9077	9	3.1279	0.8488	8
7	จัดกิจกรรมประจำวันตามคุณค่าสำหรับนักเรียนได้	3.1017	0.7840	7	3.1279	0.8891	8
8	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน	3.1130	0.7751	6	3.1628	0.8700	7
9	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.3277	0.7347	2	3.4593	0.7121	2

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดคำถาม	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
10	ทัศนคติของนักเรียนต่อการรวมกิจกรรมของหมู่คณะได้	2.9548	0.8582	10	3.0814	0.8613	10
11	กระตือรือร้นในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.3446	0.7612	1	3.4709	0.7127	1
12	รักความสามัคคีของทางราชการ ครู และนักเรียน	2.8644	1.0680	11	3.0523	1.0500	11
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.1002	0.9378		3.1851	0.8827	

ตาราง 19 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1002) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความดี คุณเล ส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนได้ ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดสุรินทร์เห็นคว้นน้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้ และชักนำบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรม ของหมู่คณะได้ ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.1851) โดยสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความดี คุณเล ส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอน ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้นที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้นน้อยที่สุดคือ ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการเรียนการสอน รักษาความลับของทางราชการ ครู และนักเรียนได้ และชักนำบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่คณะได้ ตามลำดับ

5.4 สมรรถภาพครูคนตรีค่านิยมสัมพันธ

คะแนนเฉลี่ยรายชื่อสมรรถภาพครูคนตรีค่านิยมสัมพันธ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ดังปรากฏในตาราง 20

ตาราง 20 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อเกี่ยวกับสมรรถภาพครูต้นครูทางมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของนักวิจัยในโรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ข้อ	รายละเอียดข้อคำถาม	นักเรียนสุรินทร์ (N = 177)				นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)			
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	อันดับ
1	สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น	3.1186	0.8742	8	3.2616	0.8137			6
2	ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ขอพบพรของของตนเอง	3.4350	0.7366	5	3.4942	0.7214			3
3	ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้	3.4068	0.7931	6	3.4070	0.6988			5
4	เห็นความสำคัญของผู้คนมากกว่าวัตถุสิ่งของ	2.6588	0.9928	9	2.9477	1.0103			9
5	ทำได้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติให้นักเรียนเห็นจริง เป็นแบบอย่างที่ดี	3.4576	0.7685	4	3.2356	0.8299			7
6	มีสัจจะอันอม ไม่ถือตัว	3.4972	0.7081	2	3.2255	0.7696			8
7	สนใจในความร่วมมือในงานของส่วนรวม	3.4859	0.6666	3	3.5814	0.6015			2
8	แนะนำ ชวยเหลือ ให้ความรู้และแก้ไขปัญหของชุมชน	3.2599	0.7689	7	3.4128	0.7323			4

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	รายละเอียดข้อความ	นักเรียนสตรี (N = 177)			นักเรียนศรีสะเกษ (N = 172)		
		$\bar{X}$	S.D.	อันดับ	$\bar{X}$	S.D.	อันดับ
9	สามารถวางตนได้เหมาะสมกับกาลเทศะ	3.5480	0.5928	1	3.5930	0.5099	1
	คะแนนเฉลี่ยรวม	3.3442	0.8003		3.4042	0.7712	

ตาราง 20 แสดงว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.3442) โดยสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ มีนิสัยอ่อนน้อม ไม่ถือตัว และสนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เห็นคว้น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหารในท้องถิ่น และแนะนำช่วยเหลือให้ความรู้และแก้ไขปัญหาของชุมชน ตามลำดับ

ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี (ค่าเฉลี่ย = 3.4042) โดยสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่ครูคนตรีควรมีมากที่สุดคือ สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาลเทศะ สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม และยินดีรับฟังคำวิจารณ์ข้อบกพร่องของตนเอง ตามลำดับ ส่วนสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ที่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเห็นคว้น้อยที่สุดคือ เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ มีนิสัยอ่อนน้อม ไม่ถือตัว และทำไ้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติให้นักเรียนเห็นได้จริง เป็นแบบอย่างที่ดี ตามลำดับ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบสมรรถภาพครูคนตรีท่านต่าง ๆ ทั้ง 4 ท่าน

1. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีท่านต่าง ๆ โดยใช้ t -test ดังปรากฏในตาราง 21

ตาราง 21 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา เกี่ยวกับ
สมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ t - test

สมรรถภาพครูคน	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	368	3.1239	0.6668	- 0.3285
	นักเรียน	349	3.1444	0.7500	
ด้านการสอน	ครู	368	3.1572	0.5342	- 0.1014
	นักเรียน	349	3.1632	0.6755	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	368	3.2264	0.5304	1.5533
	นักเรียน	349	3.1332	0.7560	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	368	3.3316	0.5020	- 0.6431
	นักเรียน	349	3.3680	0.6232	

ตาราง 21 แสดงว่าความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับ
สมรรถภาพครูคนใดคนหนึ่ง ทั้ง 4 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดต่าง ๆ
เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนใดคนหนึ่ง 4 ด้าน แยกตามจังหวัดดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาใน
จังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนใดคนหนึ่ง 4 ด้านโดยใช้ $t - test$ ดังปรากฏ
ในตาราง 22

ตาราง 22 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
สุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$

สมรรถภาพครูคน	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	191	3.1325	0.6319	-0.5159
	นักเรียน	177	3.1763	0.6914	
ด้านการสอน	ครู	191	3.1529	0.5634	0.2685
	นักเรียน	177	3.1311	0.6542	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	191	3.2343	0.5295	1.5187
	นักเรียน	177	3.1002	0.8795	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	191	3.2436	0.4955	0.3441
	นักเรียน	177	3.3442	0.6405	

ตาราง 22 แสดงว่า ความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ t - test ดังปรากฏใน

ตาราง 23

ตาราง 23 เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
ศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ t -test

สมรรถภาพครูคน	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	177	3.1147	0.7064	0.0336
	นักเรียน	172	3.1116	0.7683	
ด้านการสอน	ครู	177	3.1618	0.6068	-0.4446
	นักเรียน	172	3.2003	0.7090	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	177	3.2180	0.5313	0.3799
	นักเรียน	172	3.1851	0.7792	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	177	3.3139	0.5145	-1.1288
	นักเรียน	172	3.4042	0.5947	

ตาราง 23 แสดงว่า ความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนศรีคานต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.3 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนศรีคานต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$ ดังปรากฏในตาราง 24

ตาราง 24 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณครู
ด้านต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$

สมรรถภาพครูคุณครู	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	191	3.1325	0.6319	0.2367
	นักเรียน	172	3.1116	0.7683	
ด้านการสอน	ครู	191	3.1529	0.5634	-0.5663
	นักเรียน	172	3.2003	0.7090	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	191	3.2343	0.5295	0.5761
	นักเรียน	172	3.1851	0.7792	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	191	3.2436	0.4955	-2.0563*
	นักเรียน	172	3.4042	0.5947	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 24 แสดงว่าความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีท่านต่าง ๆ พบว่า สมรรถภาพครูคนตรีท่านมนุษย์สัมพันธ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสมรรถภาพครูคนตรีท่านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีท่านต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$ ดังปรากฏในตาราง 25

ตาราง 25 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพคุณครู
ในด้านต่าง ๆ โดยใช้ t - test

สมรรถภาพคุณครู	กลุ่ม ตัวอย่าง	n	$\bar{x}$	s^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	177	3.1147	0.7064	-0.6929
	นักเรียน	177	3.1618	0.6068	
ด้านการสอน	ครู	177	3.1618	0.6068	-0.3642
	นักเรียน	177	3.1311	0.6542	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	177	3.2180	0.5313	1.3177
	นักเรียน	177	3.1002	0.8795	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	177	3.3139	0.5145	-0.3759
	นักเรียน	177	3.3442	0.6405	

ตาราง 25 แสดงว่าความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$ ดังปรากฏใน ตาราง 26

ตาราง 26 เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และ
 ศิษย์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนต่าง ๆ โดยใช้ t - test

สมรรถภาพครูคน	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	s^2	t
ด้านวิชาการ	ครู	191	3.1325	0.6319	0.2084
	นักเรียน	177	3.1147	0.7064	
ด้านการสอน	ครู	191	3.1529	0.5634	-0.1121
	นักเรียน	177	3.1618	0.6068	
ด้านการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	191	3.2343	0.5295	0.2139
	นักเรียน	177	3.2180	0.5313	
ด้านมนุษยสัมพันธ์	ครู	191	3.2436	0.4955	-0.9474
	นักเรียน	177	3.3139	0.5145	

ตาราง 26 แสดงว่าความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ โดยใช้ $t - \text{test}$ ดังปรากฏในตาราง 27

ตาราง 27 เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีทาง ๆ โดยใช้ t - test

สมรรถภาพครูคนตรี	กลุ่ม ตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
งานวิชาการ	ครู	177	3.1763	0.6914	0.7056
	นักเรียน	172	3.1116	0.7683	
งานการสอน	ครู	177	3.1311	0.6542	-0.7837
	นักเรียน	172	3.2003	0.7090	
งานการแนะแนวและ ปกครองชั้น	ครู	177	3.1002	0.8795	-0.8708
	นักเรียน	172	3.1851	0.7792	
งานมนุษยสัมพันธ์	ครู	177	3.3442	0.6405	-0.7117
	นักเรียน	172	3.4042	0.5947	

ตาราง 27 แสดงว่าความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคณิตศาสตร์ต่าง ๆ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาสมรรถภาพครูคนตรีที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ โดยการสอบถามความคิดเห็นจากครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอแนวทางสำหรับผู้ที่รับผิดชอบการจัดการฝึกหัดครูวิชาคนตรีศึกษาได้พิจารณาปรับปรุงการผลิตครูวิชาคนตรีศึกษาให้เหมาะสม สอดคล้องและตรงตามความต้องการของท้องถิ่น

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 802 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบได้แก่ สถานะและที่ตั้งโรงเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ซึ่งครอบคลุมสมรรถภาพครูคนตรี 4 ด้านคือ

1. สมรรถภาพครูคนตรีก้นวิชาการ
2. สมรรถภาพครูคนตรีก้นการสอน
3. สมรรถภาพครูคนตรีก้นการแนะแนวและปกครองชั้น
4. สมรรถภาพครูคนตรีก้นมนุษยสัมพันธ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนครีต่าง ๆ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ โดยประเมินระดับคะแนนเฉลี่ยรายข้อ
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนครีต่าง ๆ โดยใช้ $t - test$ ตามลำดับดังนี้
 - 2.1 ความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
 - 2.2 ความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
 - 2.3 ความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
 - 2.4 ความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ
 - 2.5 ความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
 - 2.6 ความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ
 - 2.7 ความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนครีต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนครีในแต่ละด้านตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาอยู่ในเกณฑ์จำเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละด้านแล้วพบว่าจำเป็นมากทุกด้าน ยกเว้นสมรรถภาพครูคนครีด้านมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำเป็นอย่างยิ่ง เมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณตรีกานต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคุณตรีกานแต่ละด้านตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์อยู่ในเกณฑ์จำเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นสมรรถภาพครูคุณตรีกานวิชาการ ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ในข้อ มีความรู้ความสามารถรักพอสมควร ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำเป็นอยู่บ้าง เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละด้านพบว่า จำเป็นมากทุกด้าน และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ แล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. เปรียบเทียบความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณตรีกานต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคุณตรีกานแต่ละด้านตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในเกณฑ์จำเป็นมาก เป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละด้านแล้วพบว่าอยู่ในเกณฑ์จำเป็นมากทุกด้าน ยกเว้นสมรรถภาพครูคุณตรีกานมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ในเกณฑ์จำเป็นอยู่บ้าง และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคุณตรีกานต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคุณตรีกานแต่ละด้านตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษอยู่ในเกณฑ์จำเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละด้านพบว่า อยู่ในเกณฑ์จำเป็นมากทุกด้าน ยกเว้นสมรรถภาพครูคุณตรีกานมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์จำเป็นอยู่บ้าง และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ พบว่า ความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานมนุษย์สัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ พบว่าคะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีในแต่ละคานความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์อยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละคานพบว่า อยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากทุกคาน ยกเว้นสมรรถภาพครูคนตรีคานมนุษย์สัมพันธ์ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. เปรียบเทียบความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีในแต่ละคานตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละคานพบว่าอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากทุกคาน ยกเว้นสมรรถภาพครูคนตรีคานมนุษย์สัมพันธ์ ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ $t - test$ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

7. เปรียบเทียบความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ พบว่า คะแนนเฉลี่ยรายข้อสมรรถภาพครูคนตรีคานต่าง ๆ ตามความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากเป็นส่วนใหญ่ เมื่อเปรียบเทียบค่าคะแนนเฉลี่ยรวมของสมรรถภาพแต่ละคานแล้วพบว่า อยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากทุกคาน ยกเว้นสมรรถภาพครูคนตรีคานมนุษย์สัมพันธ์ซึ่งนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษมีความเห็น

จัดอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นอย่างยิ่ง และเมื่อทดสอบความแตกต่างโดยใช้ t - test พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษของการ ตามความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษ พบว่า ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านอันได้แก่ สมรรถภาพด้านวิชาการ สมรรถภาพด้านการสอน สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น และสมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพ ที่จัดอยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นมากสำหรับครูคนตรี และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ครูและ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่มีความสำคัญเป็นอันดับ 1 สำหรับครูคนตรี ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาใน จังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษจัดความสำคัญให้สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น ด้าน การสอน และด้านวิชาการรองลงมาตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์และศรีสะเกษจัดความสำคัญให้สมรรถภาพด้านการสอน ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น และด้านวิชาการรองลงมาตามลำดับ การที่ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษเห็นเช่นเดียวกันว่า สมรรถภาพด้านมนุษยสัมพันธ์ เป็นสมรรถภาพที่มีความสำคัญ เป็นอันดับ 1 สำหรับครูคนตรีอาจเป็นเพราะ ปัจจุบัน บุคคลส่วนใหญ่และผู้บริหารการศึกษา มองเห็นความสำคัญของวิชาคนตรีมากขึ้นจากเดิม (วิรัช ชูชูสูงเนิน 2520 : 5) และใน โรงเรียนมัธยมศึกษาหรือสถาบันใด ๆ คนตรีถือเสมือนเป็นตัวแทนของสถาบันนั้น ๆ ในการที่จะ แขนงแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบัน นักคนตรีเป็นผู้ที่สร้างชื่อเสียงให้แก่สถาบันหรือใน ทางตรงกันข้าม อาจ เป็นผู้ทำลายชื่อเสียงของสถาบันในขณะเดียวกัน ดังนั้นนักคนตรีจึงจำเป็นต้อง เป็นผู้มีมารยาทอันดี สุภาพเรียบร้อย มีอัธยาศัยเป็นกันเองกับทุกคน (อุทัย นาคสวัสดิ์ 2517 : 46) โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูคนตรีวิชาคนตรีศึกษาซึ่งทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมดูแลและเป็น

ผู้ประสานงานกับบุคคลอื่น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีวิสัยทัศน์ สุกภาพเรียบร้อย เป็นมิตร ไม่โกรธง่าย มีอารมณ์ขัน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สนใจและห่วงใยในสวัสดิภาพ ความเป็นอยู่ของบุคคลอื่น จึงจะสามารถสร้างความรักใคร่ เชื่อถือและสามารถควบคุมวงให้ ดำเนินการไปได้อย่างดี นั่นคือครูผู้สอนวิชาดนตรีศึกษาจะต้อง เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น และการมีมนุษยสัมพันธ์ นอกจากจะใช้ในวงดนตรีแล้ว ยังสามารถนำไปใช้กับงานอื่น ๆ ได้ อีกด้วย เช่น งานประชาสัมพันธ์โรงเรียน งานสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับ ผู้ปกครอง ฯลฯ ซึ่งในการที่จะบริหารงานหรือดำเนินงานใด ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างดีนั้น นอกเหนือจากความสามารถในด้านการงานและอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายแล้ว ยังเป็นผลสืบเนื่อง มาจากการมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีอีกด้วย (สุพิชญา ชีระกุล และคณะ 2524 : 51) บุคคล ที่มีมนุษยสัมพันธ์อันดีนั้น นับเป็นบุคคลที่มีประโยชน์ที่สุดในการทำงานเพราะสามารถเข้ากับผู้อื่น ได้ดี ทำให้งานบรรลุตามความประสงค์ เป็นผู้ที่บุคคลและหน่วยงานทั้งหลายต้องการ เป็น อย่างยิ่ง ดังต่าง ๆ ตามที่กล่าวมานี้เป็นสิ่งที่ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์และศรีสะเกษต้องการ จึงแสดงออกให้เห็นได้ในรูปความเห็นหรือความต้องการที่สอดคล้อง สมรรถภาพครูดนตรีศึกษามนุษยสัมพันธ์ ส่วนความเห็นในอันที่รอลงมานั้น เช่นเดียวกับครูและ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไปคือ ครูต้องการให้นักเรียนอยู่ในระเบียบวินัย ง่ายต่อการ ควบคุมดูแล ส่วนนักเรียนต้องการให้ครูเขาใจผู้เรียน และต้องการให้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ นักเรียนอย่างเต็มที่ แต่ไม่ชอบให้ครูปกครองตามระเบียบวินัย ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ธานินทร์ กรัยวิเชียร (ธานินทร์ กรัยวิเชียร 2520 : 60) ที่ว่า โดยธรรมชาติแล้ว เด็กนักเรียนไม่ว่าในยุคในสมัยใด จะมีความรู้สึกอยู่อย่างหนึ่งคือ ไม่อยากอยู่ในวินัยหรือโอวาท ของผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นบิดามารดาหรือครูอาจารย์ ถ้าบิดามารดาหรือครูอาจารย์เห็นอย่างหนึ่ง เด็กนักเรียนก็มักจะมีความไม่พอใจที่จะเห็น เป็นอีกอย่างหนึ่ง

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษพบว่า โดยส่วนรวมไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ว่า สมรรถภาพครูดนตรีศึกษามองความต้องการของครูและนักเรียน

โรงเรียนมัธยมศึกษาแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ เมื่อพิจารณารายละเอียดข้อคำถามจะเห็นว่า เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนใดคนหนึ่ง ซึ่งคนส่วนใหญ่ก็มีความเห็น เห็น เกี่ยวกันใน เรื่องของความกังวล จึงทำให้ไม่เกิดความแตกต่างกัน อีกประการหนึ่ง การจัดการงานของ องค์การใด ๆ ทางก็มีความมุ่งหมายที่จะให้คนใด มีคุณภาพเขาไปร่วมงานในหน่วยงานของตน เพื่อการดำเนินการที่เกื้อประโยชน์และคุ้มค่าตามเป้าหมาย ดังจะเห็นได้จากกรณีที่การคัดเลือก การสอบคัดเลือกเพื่อหาคนที่มีคุณภาพและคุณสมบัติตรงตามความต้องการ เขาไปร่วมในหน่วยงาน ของตน นั่นคือการเฟ้นเลือกหาคนดี มีความสามารถมาทำงาน (วิทยุใหญ่ สาร 2517 : 252) ดังนั้นการที่ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษมีความเห็น ไม่แตกต่างกันเพราะ ครูก็ต้องการคนดีเขามาร่วมในหน่วยงานของตน ส่วนนักเรียนก็ต้องการ ครูที่มาสอนตน คือต่างก็ต้องการคนดีจึงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายคำถามแต่ละสมรรถภาพ พบว่า ความเห็นของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับ สมรรถภาพครูคนดีด้านมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่ง สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 1 ที่ตั้งไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากข้อมูลของนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษโดยรวม เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นผลเนื่องมาจาก ปัญหาภาษา ซึ่งคนพื้นเมืองภาษาเขมรเข้าโรงเรียนจะพูดภาษาเขมรกับครูและเพื่อน เขมร ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ผู้ที่พูดภาษาเขมรมักจะพูดและฟังภาษาลาวได้ แต่ผู้ที่พูดภาษา ลาว จะพูดและฟังได้เฉพาะภาษาลาวเท่านั้น ไม่รู้ภาษาเขมร ทำให้สังคมในจังหวัดสุรินทร์ และศรีสะเกษจึงมักพบว่าผู้ที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันมักเป็นผู้ที่พูดภาษาเดียวกัน กระทั่งคนใน โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ นักเรียนและครูจึงมักมีความสัมพันธ์กันแต่ เฉพาะผู้ที่พูดภาษาเดียวกันเท่านั้น และจะไม่สร้างความสัมพันธ์กับกลุ่มที่พูดภาษาอื่น ทั้งนี้ เนื่องมาจากปัญหาคำสนทนาภาษาไม่เข้าใจกันนั่นเอง จึงทำให้ความเห็นของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับ สมรรถภาพครูคนดีด้านมนุษยสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันเป็นการแตกต่าง

ไปจากความเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีกานอื่น ๆ อีกประการหนึ่งอาจ เป็นเพราะว่า ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ตั้งความเชื่อมั่นระดับ .05 หากเลือกระดับความเชื่อมั่นไปยังจุดอื่น เช่นระดับ .01 ก็อาจจะพบความสำคัญคานอื่น ๆ ที่แตกต่างกันมากขึ้นกว่านี้ก็ เป็นได้

2. จากการศึกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีกตามความต้องการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษพบว่า โดยส่วนรวมครูโรงเรียนมัธยมศึกษาเห็นว่าสมรรถภาพทาง ๆ ทั้ง 4 คานอันใดแก สมรรถภาพคานวิชาการ คานการสอน คานการแนะแนวและปกครองชั้น และคานมนุษยสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ เป็นมากสำหรับครูคนตรี เมื่อแยกพิจารณา เป็นรายคานพบว่า สมรรถภาพครูคนตรีกานมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่ถูกจัดความสำคัญเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือ สมรรถภาพคานการแนะแนวและปกครองชั้น คานการสอนและคานวิชาการตามลำดับ และเมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 2 ที่ว่า สมรรถภาพครูคนตรีกตามความต้องการของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะ ครูโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้งในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต่างก็ต้องการคนคี่ มีคุณภาพเขามารวมในหน่วยงานของตน จึงไม่มีความแตกต่างกันในความเห็นเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีกังกล่าว

3. จากการศึกษเกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรีกตามความต้องการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ พบว่า โดยส่วนรวมนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษมีความเห็นว่า สมรรถภาพคานทาง ๆ ทั้ง 4 คานอันใดแก สมรรถภาพคานวิชาการ คานการสอน คานการแนะแนวและปกครองชั้นและคานมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่อยู่ในเกณฑ์ เป็นมากสำหรับครูคนตรี เมื่อแยกพิจารณา เป็นรายคานพบว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพครูคนตรีกานมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรีและจัดความสำคัญไว้ในอันดับที่ 1 เช่นเดียวกันทั้งสองจังหวัด ส่วนในอันดับรองลงมา นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด

สุรินทร์เห็นว่า สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ ด้านการสอน และด้านการแนะแนวและ
ปกครองชั้นมีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ ส่วนนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
ศรีสะเกษเห็นว่า สมรรถภาพครูคนตรีด้านการสอน ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น และ
ด้านวิชาการมีความสำคัญรองลงมาตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ในจังหวัดสุรินทร์
มีสถานการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลายแห่งทั้งของรัฐและเอกชน เช่น วิทยาลัยครูสุรินทร์
วิทยาลัยพยาบาลสุรินทร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา วิทยาเขตเกษตรสุรินทร์
วิทยาลัยอาชีวศึกษาสุรินทร์ วิทยาลัยเทคนิคสุรินทร์ หรือของเอกชน เช่น โรงเรียนช่างกล
ผลิตการสุรินทร์ โรงเรียนสุรินทร์ผลิตการ ฯลฯ อันเป็นสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้นักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์มีความตื่นตัวทางวิชาการมากกว่านักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งมีสถานระดับอุดมศึกษาเพียงแห่งเดียว คือ วิทยาลัย
พลศึกษา ศรีสะเกษ ดังนั้นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์จึงเห็นความสำคัญของ
สมรรถภาพด้านวิชาการและด้านการสอนของครูคนตรีอื่น เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นต่อการเรียนรู้
ของนักเรียนมากกว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

ส่วน เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างความเห็นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษแล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
อันเป็นการไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อ 3 ที่ว่า สมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการของ
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะทั้ง
นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต่างก็ต้องการครูที่ดี มีความรู้
มาทำการสอนคน จึงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาความต้องการของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์
และศรีสะเกษแล้ว จะเห็นได้ว่าค่าจิกในสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ทั้ง 4 ด้านอยู่ในเกณฑ์ค่าเป็น
มากสำหรับครูคนตรีทั้งสิ้น เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างทางสถิติพบว่า ไม่มีความแตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อันเป็นการไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นเพราะ
ความต้องการคนดี มีคุณภาพในการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ยอมรับคล้ายคลึงกันได้ เพราะ

คนดี เป็นสิ่งที่ทุกสังคมปรารถนาให้เข้าร่วมงานกับหน่วยงานของตน เพื่อที่จะได้ปรับปรุง พัฒนาและดำเนินการของหน่วยงานนั้น ๆ ใ้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดที่น่าสนใจ เกิดอีกประการหนึ่ง คือ แทบทุกรายละเอียดของแต่ละสมรรถภาพ ครูและนักเรียนมักมีความเห็นตรงกันแทบทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นจัดให้อยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นมาก จำเป็นอยู่บ้าง ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นเครื่องยืนยันอีกประการหนึ่งว่า ความต้องการคนดี มีคุณภาพเข้าไปร่วมงานใน หน่วยงานของตน เป็นสิ่งที่ทุกหน่วยงานและทุกบุคคลในวงการนั้น ๆ ต้องการ

ข้อเสนอแนะ

1. จากการพิจารณาความเห็นของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด สุรินทร์และศรีสะเกษเห็นได้ว่า ครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และ ศรีสะเกษ ต่างก็จัดให้สมรรถภาพตามมโนยสัมพันธ์อยู่ในเกณฑ์ว่าเป็นอย่างยิ่งสำหรับครูคนตรี ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการครูคนตรีที่มีสมรรถภาพตามสูงที่สุด จึงควรให้มีการฝึกหรือ การอบรมสมรรถภาพตามมโนยสัมพันธ์ให้แก่ นักศึกษาครู โดยอาจจัดให้นักศึกษาได้เรียนวิชา ที่เป็นการเพิ่มพูนพัฒนาสมรรถภาพตามมโนยสัมพันธ์มากขึ้น เช่น วิชาลูกเสือ วิชาเนตรนารี เป็นต้น เพื่อเป็นการเพิ่มพูนสมรรถภาพตามมโนยสัมพันธ์ให้แก่ นักศึกษา

2. ส่วนในทางวิชาการจะเห็นว่า ความต้องการของครูและนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต่างมีความเห็นว่า สมรรถภาพด้านวิชาการ เป็น สมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี แต่เมื่อจัดเรียงลำดับตามความเห็นแล้วปรากฏว่า สมรรถภาพด้านวิชาการจัดอยู่ในอันดับสุดท้าย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะบุคคลทั่วไปอาจ เห็นว่า ครูคนตรีก็ต้องศึกษาวิชาคนตรี ควรมีความรู้ความชำนาญในวิชาคนตรีตามหลักสูตรอยู่แล้ว ซึ่ง เป็นการมองแบบผิวเผิน หากความคึกคักในความเป็นจริงที่ว่า การเรียนในระดับ อุดมศึกษานั้น ผู้เรียนเรียนอย่างลึกซึ้งในวิชาเฉพาะด้าน แต่ในบางด้านอาจขาดความรู้ ความชำนาญก็ได้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจะเห็นว่า การรู้จักบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทย และสากลมีความสำคัญเป็นอันดับแรก ส่วนการมีความรู้ด้านบรรดากับพอสมควรเป็นอันดับ สุดท้าย ตามความเห็นของทุกกลุ่ม วิชาบรรดากับเป็นวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชาพื้นฐานทั่วไปของ

นักศึกษา เพื่อประโยชน์ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ในวิชาต่าง ๆ ต่อไป แต่การรู้จักบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งปวงและสากลนั้น เป็นเนื้อหาในรายวิชาเอกซึ่งมีในหลักสูตร แต่โดยทั่วไปมักถูกละเลย และข้ามไปเรียนแต่การปฏิบัติเครื่องดนตรีเพียงอย่างเดียว ผู้ที่จบการศึกษาออกไปจึงมักไม่ทราบถึงวิธีการที่จะทำการบำรุงรักษาเครื่องดนตรีให้มีสภาพดี พร้อมทั้งจะใช้เวลาอยู่เสมอ หากได้มีการเน้นย้ำ ในหน่วยงานที่ทำการผลิตครูสอนวิชาดนตรีศึกษาในเรื่องนี้ ก็เป็นที่เชื่อแน่ว่า ครูดนตรีที่จบการศึกษาออกมาในรุ่นต่อ ๆ ไป คงมีความรู้ ความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องดนตรีได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนเองและโรงเรียนเป็นอย่างยิ่ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถภาพครูดนตรีที่ดองการ ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยครูแห่งอื่น หรือหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งเปิดสอนวิชาดนตรีศึกษา เพื่อทราบถึงความต้องการของแต่ละท้องถิ่น และเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบ
2. ควรมีการศึกษาความต้องการในสมรรถภาพและด้านอย่างละเอียดลึกซึ้ง เพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตร
3. ควรมีการศึกษาติดตามผลจากผู้สำเร็จการศึกษาด้านดนตรี ที่ออกไปปฏิบัติงานเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสมรรถภาพต่าง ๆ ที่ฝึกฝน และความเพียงพอในการไ้รับการฝึกฝนของแต่ละสมรรถภาพ
4. ควรมีการศึกษาวิจัยอย่างละเอียดลึกซึ้ง เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของครูดนตรีในสถานศึกษาต่าง ๆ ในทางต่าง ๆ เช่น การสอน กิจกรรม ฯลฯ ตามความเห็นของผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และนักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เยือนอีสาน สไมล์การพิมพ์ 2523, 228 หน้า
การฝึกหัดครู, กรม " วิทยาลัยครูในแผนพัฒนาระยะที่ 5 " ยี่สิบเจ็ดปีการสถาปนา
กรมการฝึกหัดครู ม.ป.ท. 2524, 131 หน้า

_____ รายงานการประชุมเรื่อง การปรับตัวเลขจำนวนนักศึกษาในแผนพัฒนาระยะ
ที่ 5 พ.ศ. 2525 - 2529 2524, 4 หน้า อักสาเนา

จรูญ มลิจันทร์ " แนวโน้มของการฝึกหัดครูในอนาคต " คุรุปริทัศน์ มกราคม 2524

_____ " โครงการจัดตั้งกลุ่มวิทยาลัยครู " จุลสารการศึกษา 1(6) : 9 กันยายน
2520

เจริญผล สุวรรณโชติ " การเปลี่ยนแปลงกระบวนการผลิตครู " วิทยาสาร 1(6) :
9 กันยายน 2520

เฉลียว บุรีภักดิ์ และคนอื่น ๆ ลักษณะของครูที่ดี โรงพิมพ์คำรพ 2520, 425 หน้า
ช. เขียวพุ่มพวง (นามแฝง) โรงเรียนตายแล้ว สำนักพิมพ์พายัพ 2524, 140 หน้า

ชมพันธุ์ ภูษธร ณ อยุธยา " การวิจัยเพื่อปรับปรุงหลักสูตรการฝึกหัดครู " การวิจัย
การศึกษา อดีต ปัจจุบันและอนาคต โรงพิมพ์การศาสนา 2518, 169 หน้า

_____ " แนวโน้มการจัดการฝึกหัดครู " คุรุปริทัศน์ 1(5) : 8 - 22 พฤษภาคม
2519

ถาวร เกิดเกียรติพงศ์ และวราคม ที่สุกะ สังคมวิทยาการศึกษา เอรากันการพิมพ์
2522, 231 หน้า

ธานีทร ภัยวิเชียร ครูกับทางอยู่รอดของสังคมไทย โรงพิมพ์คุรุสภา 2520, 81 หน้า

ธีระ สุมิตร การฝึกหัดครู : ปัญหาและโอกาส สำนักพิมพ์บรรณกิจ 2518, 229 หน้า

บรรจง สังข์สรวง การสำรวจทัศนคติและความสนใจทางค่านิยมของ เด็กวัยรุ่น
วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2509, 76 หน้า อักสาเนา

บุญเจือ องคประดิษฐ์ ประวัติโรงเรียนฝึกหัดครู โรงพิมพ์บรรหาร 2505, 26 หน้า
 ประภาพร หรรษคุณามย์ ความนิยมในศิลปวัฒนธรรมของนักเรียนชาย หญิง ชั้นม.ศ. 3
ในโรงเรียนรัฐบาลสาธิตกลาง ปี 2508 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2508, 84 หน้า อักสาเนา

บุสดี มาบุญพระพงษ์ การสำรวจความสนใจทางก้านดนตรีของนักเรียนพยาบาล โรงพยาบาล
หญิง ปี 2512 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2512, 103 หน้า
 อักสาเนา

พรณี เล็กอุชิตานต์ การฝึกสมรรถภาพครูให้แก่นักศึกษา ของอาจารย์วิทยาลัยครูภาคเหนือ
ปริญญานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 103 หน้า
 อักสาเนา

" พระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พุทธศักราช 2518 " ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 92 ตอนที่ 48
ฉบับพิเศษ ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518

ภิญโญ สาธร "การบริการการฝึกหัดครูในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรับใช้สังคม " การประชุม
ทางวิชาการ การฝึกหัดครูกับการรับใช้สังคม เจริญวิทย์การพิมพ์ 2519

การบริหารงานบุคคล สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช 2517, 587 หน้า

วิรัช ชูสูงเนิน ดนตรีเบื้องต้นสำหรับครูประถม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก 2520, 206 หน้า อักสาเนา

ศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์, สำนักงาน การวิเคราะห์และเปรียบเทียบแผนระยะยาว 2523 -

2526 จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดสุรินทร์ 2523, 223 หน้า อักสาเนา
 ส่งเสริมวัฒนธรรมหญิงจังหวัดสุรินทร์, สมาคม ครูปิ่น คีสม กิรรัตนการพิมพ์ สุรินทร์ 2524,
 57 หน้า

สาโรช บัวศรี "การช่วยตั้งความมุ่งหมายสำหรับชีวิต สำหรับนักเรียน นิสิต นักศึกษาใน
สถาบันฝึกหัดครู" สภาการศึกษาแห่งชาติ 1(7) : 37 - 41 สิงหาคม 2515

สิริวัฒน์ คำวันสา " อีกลีบสอง - กลองลีสี่ " อีสานคดี วิทยาลัยครูมหาสารคาม โรงพิมพ์

ไพศาลสิริ 2521, หน้า 77 - 83

สุพิชญา ชีระกุล กาญจนนา ศรีภาพสินธุ์ และวิจิตร ชีระกุล การนิเทศการศึกษา โรงพิมพ์

วิทยากร 2524, 316 หน้า

สุมิตร คุณานุกร หลักสูตรและการสอน พิมพ์ครั้งที่ 2 โรงพิมพ์ชวนพิมพ์ 2520, 259 หน้า

สุภรณ์ ศรีพล " การผลิตครูชั้นอาชีว " สภาการศึกษาแห่งชาติ 7(2) : 11 - 16

กันยายน 2515

_____ การวิเคราะห์แบบงานมหาวิทยาลัย วิทยานิพนธ์รองศาสตราจารย์ มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ม.ป.ป. 53 หน้า อักษรานา

อรรพรรณ ขวัญหนา วันชัย ขวัญหนา และกตติกา ตั้งชนกานนท์ ความคิดเห็นเกี่ยวกับวิชา

คณิตศึกษาที่มีส่วนสนับสนุนคนไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกักรรรมสามัญศึกษาในส่วนกลาง

โครงการการศึกษาคนความสามารถสอนคนที่มีระดับมัธยมศึกษา กองวิจัยและวางแผน สำนักงาน

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ 2523, 53 หน้า อักษรานา

อุทิศ นาคสวัสดิ์ " ลักษณะของนักดนตรีที่ " ที่ระดิกงานไหวครูและมหกรรมคนไทยวิทยาลัยครู

ครั้งที่ 1 21 ธ.ค. 2517 ม.ป.ท. 2517, 50 หน้า

Birch, Lawrence Wilton. " Factors Related to Differences in Classroom Teacher's Attitudes toward Music," Dissertation Abstracts International. 30(5) : 1743 - A, November, 1969.

Clark, Mary Elizabeth. New Pocket Music Dictionary, Washington, D.C., Edward Schuberth & Co., Inc, 1971. 165 p.

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. McGraw - Hill, New York, 1971. 492 p.

Henjum, Arnold. " A study of Significance of Student Teacher Personality Characteristics," Journal of Teacher Education. 2 : 143 - 147, Summer, 1969.

- Johnson, Bruce R. and Gillbert, Shearron F. Specifying Assumption : Goals and Objectives for Teacher Education. Georgia Educational Models, College of Education, University of Georgia, 1971. 29 p.
- Leeds, C.H. " A Scale for Measuring Teacher - Pupil Attitudes and Teacher - Pupil Report," Psychological Monograms. 6:614, 1950.
- Ngamsuti, Chaloeapol. Attitudinal Survey of Thai Music Education Concerning Music Education in Thailand. Dissertation Ph.D. University of Missouri - Columbia, 1980. 132 p.
- Sluss, Jack Herr. " High School Senior Attitudes toward Music," Dissertation Abstracts International. 30(1) : 755 - A, July, 1969.
- Vogt, John Edwin. " A Study of the Teaching Competencies of Selected Group of Teaching Education Graduates from the Associated Colleges of Central Kansas," Dissertation Abstracts. 30 : 2781 - A, December, 1970.

ภาคผนวก

ตาราง 28 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนทั้งสิ้น		จำนวนรวม	
		ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
เมืองา	สุระวิทยาคาร	138	2,600	35	26
	สิรินธร	138	2,329	34	24
	ศรีณรงค์	21	280	5	3
	สวายวิทยาคาร	21	378	5	3
	สุรินทร์ศึกษา	86	1,477	21	15
ท่าตูม	ท่าตูมประชาเสรมวิทย์	93	1,380	23	19
ปราสาท	ปราสาทวิทยาคาร	98	1,810	25	18
รัตนบุรี	รัตนบุรี	112	2,080	23	21
	คอนแรววิทยา	16	337	4	4
ศีขรภูมิ	ศีขรภูมิพิสัย	97	1,928	24	19
	แคลสิวิวิทยา	25	450	5	5
สังขะ	สังขะวิทยา	63	1,377	16	14
สำโรงทาบ	สำโรงทาบวิทยาคม	36	681	7	7
	รวม	944	17,107	236	173

ตาราง 29 จำนวนกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวนทั้งสิ้น		จำนวนสุ่ม	
		ครู	นักเรียน	ครู	นักเรียน
เมือง ฯ	ศรีสะเกษวิทยาลัย	141	2,768	35	28
	สตรีสิริเกศ	127	2,401	32	24
	ไกรภักดี	23	373	5	4
กันทรลักษ์	กันทรลักษ์	126	2,486	31	25
	บ้านเสี้ยว	22	256	5	3
อุทุมพรพิสัย	กำแพง	140	2,640	35	26
	วรคฤหาสน์	21	237	5	2
กันทรารมย์	กันทรารมย์	80	1,998	20	20
ปรางค์	ปรางค์	49	990	12	10
ราษีไศล	ราษีไศล	87	1,530	22	12
อุษันท์	อุษันท์	76	152	19	15
	รวม	892	15,831	221	172

วิทยาลัยครูสุรินทร์

20 กรกฎาคม 2525

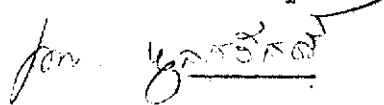
เรื่อง ขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ

ควยซาฟเจ้า นายณภด พูลสวัสดิ์ อาจารย์ภาควิชาคณิตศึกษา
วิทยาลัยครูสุรินทร์ ขณะนี้กำลังศึกษาในระดับปริญญาโท วิชาเอกการอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้จัดทำ
ปริญญานิพนธ์เรื่อง " สมรรถภาพครูคณิตที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และ
ศรีสะเกษของการ " เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ในการนี้จำเป็นต้อง
รวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากท่านเพื่อนำไปใช้ในการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อขอความกรุณาตอบแบบสอบถามซึ่งแนบมาพร้อมหนังสือ
นี้แล้ว หวังในความกรุณาของท่านเป็นอย่างสูงและขอขอบคุตมา ณ ที่นี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายณภด พูลสวัสดิ์)

ตอนที่ 1 : ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องหน้าข้อความที่เป็นจริง เกี่ยวกับตัวท่าน

1. สถานภาพของท่าน

☐ ครู

☐ นักเรียน

2. โรงเรียนของท่านตั้งอยู่ในจังหวัด

☐ สุรินทร์

☐ ศรีสะเกษ

ตอนที่ 2 : สมรรถภาพครูคนตรี

คำชี้แจง ข้อความต่อไปนี้เกี่ยวกับสมรรถภาพครูคนตรี โปรดพิจารณาข้อความแต่ละข้อว่า ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเห็นของท่าน

- 1 หมายความว่า ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยสิ้นเชิง
- 2 หมายความว่า ไม่เห็นด้วย หรือ ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นเท่าที่ควร
- 3 หมายความว่า เห็นด้วย หรือ ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นโดยทั่วไป
- 4 หมายความว่า เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือ ท่านเห็นด้วยกับข้อความเหล่านั้นอย่างแท้จริง โดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ

ตัวอย่าง

ที่	ครูคนตรีควรมีสมรรถภาพต่อไปนี้	1	2	3	4
0	ควรซ่อมแซมเครื่องดนตรีชิ้นพื้นฐานได้		✓		
00	ควรออกตนในการฝึกซ่อมดนตรีให้แก่ตนเองและผู้อื่น				✓

จากตัวอย่างแสดงว่า ท่านไม่เห็นด้วยกับข้อความในข้อ (0) เท่าที่ควร ส่วนข้อ (00) นั้น ท่านเห็นด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้นโดยไม่มีข้อแม้ใด ๆ จึงได้ทำเครื่องหมายลงในแต่ละช่องที่ต้องการตามลำดับ

โปรดคอมทุกข้อ

ที่	ครูคุณครูควรมีสมรรถภาพต่อไปนี้	1	2	3	4
	ก. สมรรถภาพด้านวิชาการ 1 สามารถสร้าง พัฒนา เลือกใช้ เครื่องมือในการประเมินผล 2 สามารถเลือกซื้อ ปรับปรุง เครื่องดนตรีให้มีสภาพดี อยู่เสมอ 3 ฐานฐานการปฏิบัติ เครื่องดนตรีทุกประเภท 4 สามารถสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5 มีความรู้ความชำนาญเกี่ยวกับพอดสมควร 6 ติดตามความเคลื่อนไหวและความก้าวหน้าทางวิชาการ อยู่เสมอ 7 สามารถวางโปรแกรมแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน เป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ 8 อุดหนุนในการฝึกซ้อมดนตรีให้แก่นตนเองและผู้อื่น 9 มีความรู้ในระเบียบงานที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่ครู 10 รู้จักวิธีบำรุงรักษา เครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล				
	ข. สมรรถภาพด้านการสอน 11 เข้าใจในปรัชญาและลักษณะวิชาของดนตรี 12 มีทักษะในการ ได้รับความสนใจของนักเรียน 13 สอดแทรกการอบรมจริยธรรม มารยาทในการสอน โดยสอดคล้องกับ เนื้อหาที่เรียน				

ที่	ครูคนใดควรมีสมรรถภาพต่อไปนี้	1	2	3	4
14	ถ่ายทอดวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ				
15	ตั้งปัญหาในการเรียนการสอนได้คล่องแคล่ว				
16	เปิดโอกาสให้นักเรียนร่วมวางแผนในการเรียนการสอน				
17	เขียนจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับ ความมุ่งหมายของหลักสูตรได้				
18	สอนให้นักเรียนรู้และปฏิบัติได้ตามหลักสูตร				
19	ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน				
20	สามารถทำให้นักเรียนรู้จักประเมินตนเอง				
21	เสนอทฤษฎีและกิจกรรมการเรียนการสอนให้ เป็นที่น่าสนใจของนักเรียน				
22	คิดแปลง เชื่อมโยง สัมพันธ์เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับ วัยของผู้เรียนและความต้องการของท้องถิ่น				
23	สัมพันธ์ เชื่อมโยงความคิดรวบยอดที่สำคัญจากวิชา อื่น ๆ ให้เกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนได้				
24	ใช้สื่อทัศนวัสดุและอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ				
25	วัดและประเมินผลการสอนทุกครั้ง				
26	ใช้อุปกรณ์การสอนได้เหมาะสมกับลักษณะและสภาพ ของการเรียนการสอน				

ที่	คุณครูควรมีสมรรถภาพต่อไปนี้	1	2	3	4
27	ใช้ภาษาที่ถูกต้อง เข้าใจง่าย				
28	สามารถใช้ภาษาอธิบายให้นักเรียนเข้าใจได้				
29	ในบางครั้ง				
29	ผลิตอุปกรณ์การสอนโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นได้				
30	ค. สมรรถภาพด้านการแนะแนวและปกครองชั้น				
30	ปกครองชั้นโดยยึดหยุ่นตามสภาพการ เรียนการสอน				
31	ควบคุม ดูแล ส่งเสริมนักเรียนในการทำกิจกรรม				
32	เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการ เรียนการสอนได้				
33	พิจารณาตัดสินลงโทษนักเรียนอย่างยุติธรรม				
34	ให้เหตุผลเพื่อนำมาควบคุมในการตัดสินใจได้				
35	นิยมใช้วิธีการประชาธิปไตยในการ เรียนการสอน				
36	ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคลในการ เรียน				
37	การสอน				
38	จัดกิจกรรมประจำวันที่มีคุณค่าสำหรับนักเรียนได้				
39	ช่วยเหลือนักเรียนในการวางแผนการเรียน				
40	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์				
41	ชักนำบุคคลอื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมของหมู่คณะได้				
41	กระตุ้นให้นักเรียนรู้จักช่วยตนเอง				
41	รักษาความลับของทางราชการ ครูและนักเรียนได้				

ที่	คุณคหีควรมีสรรรภาพทอไปนี้	1	2	3	4
	ง. สรรรภาพทอานนุขสัมพันธ์				
42	สร้งความสัมพันธ์อันดีกับประชาชนและผู้บริหาร ในท้องถิ่น				
43	ยินดีรับฟังคำวิจารณ์ขอบกพร่องของตนเอง				
44	ปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่นได้				
45	เห็นความสำคัญของบุคคลมากกว่าวัตถุสิ่งของ				
46	ทำได้ในสิ่งที่สอน สามารถปฏิบัติให้นักเรียน เห็นได้จริง เป็นแบบอย่างที่ดี				
47	มีนิสัยอ่อนน้อม ไม่ถือตัว				
48	สนใจให้ความร่วมมือในงานของส่วนรวม				
49	แนะนำ ช่วยเหลือ ให้ความรู้และแก้ปัญหของ ชุมชน				
50	สามารถวางตนให้เหมาะสมกับกาละเทศะ				

ขอบคุณ

ตาราง 30 ค่าอำนาจจำแนกแบบสอบถามสมรรถภาพครูคนตรีที่โรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต่อการ เป็นรายขอ

ข้อคำถาม	t	ข้อคำถาม	t	ข้อคำถาม	t	
ก.		17	4.4518	34	4.6077	
1	4.7922	18	4.0356	35	4.1627	
2	4.3590	19	4.0335	36	4.0210	
3	4.2485	20	3.8705	37	3.8705	
4	4.2028	21	3.8522	38	3.6045	
5	3.9836	22	3.5260	39	3.4308	
6	3.9324	23	3.4917	40	3.1758	
7	3.8582	24	3.3971	41	2.9798	
8	3.8211	25	3.1842	ง.		
9	3.7102	26	3.1758			
10	3.0165	27	3.1427		42	5.6569
		28	3.0462		43	5.1995
ข.		29	3.0237	44	5.1962	
	11	5.6293	ค.	45	4.9507	
	12	5.0767		46	4.4147	
	13	4.8271		47	4.3414	
	14	4.6480		48	3.7181	
	15	4.6384		49	3.4000	
	16	4.5899		50	3.0856	

1. กันตรึม เป็นชื่อเรียกการละเล่นดนตรีพื้นเมืองประกอบคำร้องของชนชาวเขมรสูง (คือ คนไทยที่พูดภาษาถิ่นเขมร มีอยู่ในจังหวัด บุรีรัมย์ สุรินทร์และศรีสะเกษ ส่วนชาวเขมร ในประเทศกัมพูชาถิ่นนั้น เรียกกันว่า เขมรคำ) ที่นำเอาจังหวะการตีโทน โจ๊ะ กระ ตริ้ม ตริ้ม มาเป็นชื่อวงดนตรี หรืออาจแปลจากชื่อไม้กลองนี้

กัน มาจากศัพท์ภาษาเขมร แปลว่า ถือ

ตริ้ม มาจากศัพท์ภาษาเขมร แปลว่า กลอง

ดังนั้น กันตรึม จึงแปลว่า " ถือกกลอง " หรือหมายถึง " การตีกลองด้วยมือ " ซึ่ง กันตรึมอาจหมายถึง โทน ก็ได้อีกด้วย กันตรึมนี้ถือเป็นแม่บทของ เพลงพื้นเมืองและการละเล่นพื้นเมืองอื่น ๆ ของชาวเขมรสูง

การละเล่นกันตรึมนิยมเล่นในงานมงคลต่าง ๆ เช่น งานแต่งงาน โกนจุก ขวขันาค หรืองานเทศกาลต่าง ๆ ในสมัยโบราณนั้น งานแต่งงานจะต้องมีกันตรึมกลองห่อเสมอจนถึงกันมา เป็นธรรมเนียม

เครื่องดนตรีในวงกันตรึมมีดังนี้

1. โทน 1 คู่
2. ปี่อ้อ 1 เล้า
3. ปี่ซัดหรือปี่ซัดย (ปี่ใน) 1 เล้า
4. ฉิ่ง 1 คู่
5. กรับ 1 คู่
6. ซอ 1 คัน

ผู้บรรเลงโดยทั่วไปจะมี 4 คน เป็นชายหรือหญิงก็ได้ แต่ส่วนใหญ่จะเป็นชาย ส่วนหญิงมีหน้าที่ร้องและรำไปตามจังหวะเพลง

การแต่งกายของกันตรึมนั้นแต่งกายงามสวยงาม หรืออาจแต่งตามประเพณีนิยมก็ได้เช่น ชายใส่เสื้อคอกลม นุ่งผ้าโจงกระเบน หญิงนุ่งผ้าซิ่น ใส่เสื้อรัดรูปแขนกระบอก

ท่านองและจันทะเพลงกันครีมีมากมาย แแบ่งออกตามโอกาสที่ใช้ดังนี้

1. ท่านองและจันทะเพื่อบรรเลงบทไหว้ครู ไค่แก สววยจุมเวือก
ชเร๊ยชเคิร ชเร๊ยเคิงกัมปรอย
 2. ท่านองและจันทะเพื่อบรรเลงเข้าขบวนแห่ในงานพิธีต่าง ๆ เช่นท่านอง
รับพาย คร้อมคุ่ม อันซองชณญู เกาะเปิ่นเป่ง อีเกิต เกาะกรออญุม พญุมชัรวจ
 3. ท่านองและจันทะสำหรับบรรเลงบนเวทีแสดงหรือบรรเลงในโรงประรำพิธี
ซึ่งเป็นท่านอง เบ็คเคิ้ลคไค่แก กันเตรย โมเวยงุคติ คเมาแม อายัยต่าง ๆ เช่น
อายัยล่ำแม อายัยพิมพวง อายัยกลาย อายัยซารยัง อายัยจัส อายัยทแนม ชัรวา
อมตุ กูจ อมตุหม รัมเปย กันจาวูเจก ปการันเจก
- ในปัจจุบันนี้ งานศพของผู้มีฐานะก็มักนำวงกันครีมีไปบรรเลงท่านอง เพลงที่เคร่าโศก
ในงานอีกด้วย และไม่ว่ากันครีมีจะไปบรรเลงในงานใดก็ตาม จะต้องมีส่วนของไหว้ครูดังนี้คือ
1. เงินเหรียญ 6 สลึง กับอีก 20 บาท
 2. น้าขาว 1 ถัง
 3. ทุป 1 ถู เทียน 1 ถู
 4. กรวยดอกไม้ 5 กรวย
 5. ข้าวสาร 1 ถวย ใบพญ 2 ใบวางบนข้าวสารกับเหรียญสลึง 1 เหรียญ
 6. อาหารการ มีหัวหมูหรือไก่ต้มทั้งตัว 1 ตัว หรือเนื้อไก่ เนื้อหมู เนื้อปลา
เนื้อวัว อย่างใดอย่างหนึ่ง 1 ถวย
 7. ข้าวสุก 2 ถวย
 8. บุหรี่ 5 มวน
 9. หมากพญ 5 กำ
 10. เหล้า 1 ขวด
 11. แป้งหอม ขมิ้นผง น้ำอบ น้ำหอม
 12. ถาด จาน ชันน้ำ พาน แก้วน้ำ
 13. ผลไม้ต่าง ๆ ขนมหวานต่าง ๆ

2. เจรียง เป็นเพลงพื้นเมืองที่ใช้การร้องคลอไปกับเครื่องดนตรีคือ ซอ (เจรียง = ร้อง) โดยเนื้อร้องส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวในวรรณคดีพื้นบ้าน หรือบทเกี้ยวกันระหว่างชายหญิง ไม่จำกัดจำนวนผู้เล่นจะมีเท่าไรก็ได้ยิ่งมากยิ่งสนุกสนาน เครื่องดนตรีที่ใช้ในการเจรียงมีดังนี้

1. ซอ 1 คัน
2. ซอ 1 เล้า
3. กรับ 1 คู่
4. ฉิ่ง 1 คู่
5. โทน 1 คู่

เจรียงมีมากมายหลายอย่าง เช่น

1. เจรียงนิทาน ผู้เจรียงจะนำนิทานเก่า ๆ มาเจรียงให้ฟัง เช่น เรื่อง กคามซอ (ปูขาว) ชังเชลเจือย (สังข์ศิลป์ชัย) เป็นต้น
2. เจรียงขันตู่ (เจรียงตกเบ็ด) เป็นการร้องเล่นในเทศกาลต่าง ๆ หรือในงานบวชนาค ซึ่งมีหนุ่มสาวมากมาย หนุ่ม ๆ ที่มาในงานจะรวมกันเป็นกลุ่มและหากัน เบ็ดมาคนละหนึ่งอันโดยผูกขนม ขาวคมหรือดลไม้เป็นเหยื่อที่ปลายคันเบ็ด แล้วร้องรำทำเพลงไปสู่กลุ่มสาว ๆ หย่อนคันเบ็ดไหลอยกรงหน้าหญิงสาวที่ตนชอบ หากสาวรับเหยื่อไปก็แสดงว่ารับรัก หลังจากเสร็จงานแล้ว ฝ่ายชายก็จะส่งผู้ใหญ่ไปขอขมา
3. เจรียงครุฑ เป็นการเจรียงในโอกาสเทศกาลสงกรานต์ โดยมีหัวหน้าครุฑ ซึ่งเป็นผู้ได้รับความนับถือจากคนในหมู่บ้านจะพาพวกแห่แห่ร้องรำทำเพลงไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ เมื่อไปถึงบ้านใด เจ้าของบ้านก็ต้อนรับ เชื้อเชิญตามธรรมเนียม หัวหน้าครุฑก็จะขอให้เจ้าบ้านบริจาคเงินทองหรือสิ่งของต่าง ๆ เพื่อที่จะรวบรวมไปบำรุงวัดหรือเป็นสาธารณประโยชน์ต่อไป เมื่อร้องรำไปทั่วตามกำหนดแล้ว ก็จะนำสิ่งของ เหล่านั้นไปมอบแก่ผู้ใหญ่หรือเจ้าอาวาสให้นำไปเป็นสาธารณประโยชน์ต่อไป

4. เจรียง เบริน เป็นการร้องกลอนกับแคนหรือซอ ผู้ขับร้องต้องร้องคู่ทั้งชายและหญิง มีลักษณะคล้าย "ลำ" ของลาว หรือลำตัดของภาคกลาง

5. เจรียงนอระแกว เป็นการร้องแกกั่นระหว่างชายหญิง โดยผู้เล่นจะแบ่งออกเป็น 2 ฝ่าย ซึ่งจะมีพ้อเพลงและแม่เพลงเป็นผู้ร้องนำ จากนั้นลูกคู่ก็ร้องรับตาม

3. ประเพณีการแซนโศกนา เป็นประเพณีของชาวเขมรสูงซึ่งกระทำติดต่อกันเป็นประเพณีสืบมา หากเปรียบเทียบกับภาคอื่น ๆ ก็คือ การเซ่นไหว้ไหว้บรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วเป็นประจำทุกปีนั่นเอง (สมาคมส่งเสริมวัฒนธรรมหญิงจังหวัดสุรินทร์ 2524 : 30)

4. ประเพณีทำบุญข้าวเจ้า ข้าวเจ้าคือข้าวเหนียวป่น เป็นก้อนแล้วเอาไม้เสียบย่างไฟเหมือนไกย่าง เมื่อข้าวสุกเกรียมแล้วก็เอาไขซึ่งคั่วไว้ทา แล้วย่างข้าวอีกจนกลายเป็นไขเคลือบข้าวเหนียว เสร็จแล้วถอดไม้ออกแล้วเอาน้ำอ้อยหรือน้ำตาลที่เป็นก้อนยัดใส่แทน กลายเป็นข้าวเหนียวยัดไส้ แล้วนำมาถวายพระเถรฉันเป็นจังหัน เข้าในวันรุ่งขึ้นหลังจากวันมาฆบูชา คือทำถวายในวันแรม 1 ค่ำนั่นเอง โดยชาวบ้านจะรับทำแต่เช้ามืด พอสว่างก็มาศาลาการเปรียญนิมนต์พระเจริญพระพุทธมนต์แล้วฉันจังหัน เป็นทั้งงานบุญและงานรื่นเริงประจำแต่ละหมู่บ้าน เพราะได้ทำข้าวเจ้าถวายพระ และนำมาเลี้ยงกันเอง เป็นที่สนุกสนานในภายหลัง (สิริวัฒน์ คำอันสา 2521 : 78)

5. Serial Music เป็นคำศัพท์ทั่วไปที่ใช้อธิบายถึงลักษณะการประพันธ์เพลง (Composing) ในสมัยคริสต์ศตวรรษที่ 20 ซึ่งได้มีการค้นคว้าเกณฑ์ใหม่ในการประพันธ์เพลง หลักการใหม่นี้เรียกว่า "หลัก 12 เสียง" (Twelve Tone Music) โดยมีลักษณะของท่านอง (Melody) การประสานเสียง (Harmony) จังหวะ (Rhythm) เครื่องหมายบังคับเสียงต่าง ๆ (Articulation) และการเคลื่อนที่ของกลุ่มเสียงในเพลง ประเพณีนี้จะแสดงออกในความหมายใหม่ซึ่งมีผลต่อจิตใจของผู้ฟังและก่อให้เกิดความสับสน โดยมีการใช้เสียงที่สร้างจากวงจรไฟฟ้า (Electronic Music) มารวมบรรเลงในบทเพลง ประเพณีควย (Blank 1971 : 118)

สมรรถภาพครูคนที่โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต่อการ

บทคัดย่อ

ของ

นภกมล พูลสวัสดิ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษา สมรรถภาพครูคนตรีที่โรงเรียนมัธยมศึกษา
ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต้องการ กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูและนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษ ปีการศึกษา 2524 จำนวน 802 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามสมรรถภาพครูคนตรี ที่โรงเรียน
มัธยมศึกษาต้องการ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการ
ด้านการแนะแนวและปกครองชั้น การสอน และด้านมนุษยสัมพันธ์

ผลการศึกษา เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวมพบว่า สมรรถภาพครูคนตรีตามความต้องการ
ของครูและนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษไม่แตกต่างกัน
กล่าวคือครูและนักเรียนโรงเรียนมัศึกษามีความเห็นเช่นเดียวกันว่า สมรรถภาพ
ด้านต่าง ๆ ทุกด้านเป็นสมรรถภาพที่จำเป็นมากสำหรับครูคนตรี และโดยเฉพาะสมรรถภาพ
ด้านมนุษยสัมพันธ์เป็นสมรรถภาพที่จำเป็นอย่างยิ่ง แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า
สมรรถภาพครูคนตรีด้านมนุษยสัมพันธ์ ตามความเห็นของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัด
สุรินทร์และนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นยังพบอีกด้วยว่า สมรรถภาพครูคนตรีด้านวิชาการคือ
รู้จักวิธีบำรุงรักษาเครื่องดนตรีทั้งไทยและสากล เป็นสิ่งจำเป็นที่ครูและนักเรียนโรงเรียน
มัธยมศึกษาในจังหวัดสุรินทร์และศรีสะเกษต้องการมากที่สุด

MUSIC TEACHER COMPETENCES AS REQUIRED BY SECONDARY SCHOOLS
IN SURIN AND SI SA KET PROVINCES.

AN ABSTRACT
BY
NAPADON POONSAWAT

Presented in partial fulfillment of the requirement
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University
February 1983

The purpose of this study was to investigate the needs of music teacher competences as required by teacher and students of secondary schools in Surin and Si Sa Ket provinces. The subjects of the study consist of 802 teachers and students of the 1981 academic year.

A questionnaire included competences of music teacher which secondary schools teachers and students at Surin and Si Sa Ket needed, divided into 4 areas; academic teaching guidance and human relationship.

The results of the study were : there was no significant difference in attitude of teachers and students of secondary schools in Surin and Si Sa Ket concerning the competences of music teachers, but there was significant difference at .05 level in the attitude of Surin secondary schools teachers and Si Sa Ket secondary schools students in human relationship competence.

Subsequent to this, the opinions of teachers and students in Surin and Si Sa Ket were that every single competence was necessary for music teachers and the competence concerning human relationship was very essential to them. Regarding music teacher academic competence, both secondary school teachers and students in Surin and Si Sa Ket agreed that the knowledge of the use and maintain the musical instruments is the most importance.